

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΟΥΝΙΟΥ 1874 ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1875.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

—
1876.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1876 ἡμέρα
Κυριακῆ, ὥρα 10 $\frac{1}{2}$ π. μ. συνελθόντων εἰ-
κοσιτριῶν ἐταίρων τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας
Ἀθηνῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν
ἐπέτειον Συνέλευσιν, προσεφώνησεν αὐτοῦς ὁ
πρόεδρος τῆς ἐταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου ὡς
ἑξῆς.

Ἀξιότιμοι κύριοι Συνέταιροι.

Κατὰ τὴν 24 τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ 1874 ἔτους γε-
νομένης ἐκτάκτου συνελεύσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν
Ἑταιρίας, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῶν συνελθόντων νὰ συγκροτῶν-
ται εἰς τὸ μέλλον αἱ δύο ἐπέτειοι αὐτῆς συνελεύσεις ἐντὸς
τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, μεσολαβουσῶν μεταξύ τῆς πρώτης,
ἥτοι τῆς λογοδοτικῆς, καὶ τῆς δευτέρας, ἥτοι τῆς ἀρχαιρε-
σιακῆς, δεκαπέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν, νὰ συγκαλεσθῇ δὲ
ἢ μετὰ τὴν 24 Νοεμβρίου 1874 πρώτη συνέλευσις τὸν Δε-
κέμβριον τοῦ ἐπομένου 1875 ἔτους.

Μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν συνέλευσιν τοῦ Νοεμβρίου μηνός, σκε-
φθὲν τὸ Συμβούλιον ἐν συνεδριάσει ἔκρινε σκοπιμώτερον νὰ
συγκαλῆται ἢ πρώτη συνέλευσις, ἥτοι ἡ λογοδοτικὴ, οὐχὶ
ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, ἀλλ' ὀ-
λίγας ἡμέρας βραδύτερον, μετὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους,
ὅτε οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοὶ συμπληροῦνται καὶ ἡ ἔκθεσις αὐ-
τῶν δύναται νὰ γείνη πληρεστέρα καὶ εὐθετωτέρα. Διὰ τὸν
λόγον τοῦτον, κύριοι, συνεκαλέσθητε σήμερον, ὀλίγον βρα-

δύτερον τοῦ ὀρισθέντος χρόνου, ἵνα λάβητε παρὰ τοῦ Συμβουλίου λόγον τῶν παραχθέντων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ὀκτωκαιδεκάμηνον χρονικὸν διάστημα.

Παραχωρῶν λοιπὸν κατὰ τὸ σύνθηδες εἰς μὲν τὸν Γραμματέα τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας κύριον Στέφανον Κουμανούδην τὴν λεπτομερεστέραν διεξήγησιν τῶν πράξεων τοῦ Συμβουλίου, εἰς δὲ τὸν Ταμίαν αὐτῆς κύριον Π. Γιαννόπουλον τὴν ἔκθεσιν τῶν οἰκονομικῶν, περιορίζω τὸν λόγον μου εἰς ὀλίγα τιὰ, τὰ κυριώτερα, ὅσα νομίζω ἱκανὰ νὰ δηλώσωσιν ἐν συντόμῳ τὸν παραχθέντα ἐκ τῆς Ἑταιρίας μέχρι τοῦδε καρπὸν καὶ τὴν παρούσαν αὐτῆς κατάστασιν.

Εἶναι ἤδη γνωστὴ ἡ μεγάλη ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν ἡ ἀναζητήσις καὶ μελέτη τῶν πολυειδῶν ἀρχαίων ἐλληνικῶν μνημείων παρέχει εἰς τελειοτέραν γνῶσιν τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἰδίως δὲ τῆς ἱστορίας αὐτῶν, τῶν πολιτευμάτων καὶ ἀρχῶν, τῶν θρησκευμάτων, ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων, τῶν νομοθετημάτων καὶ τῆς δικαιονομικῆς τάξεως, τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν τῶν λαῶν πρὸς ἀλλήλους σχέσεων, τῆς βιομηχανίας, τῆς γεωργίας, τῶν τεχνῶν, τῆς νομισματικῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου, ἔτι δὲ τῆς γλώσσης καὶ τῶν πολυειδῶν διαλέκτων αὐτῆς.

Ἄφ' οὗ ἡ Ἑλλάς ὑπέκυψεν εἰς τὸν βαρὺν ζυγὸν ἀλλοτριῶν ἐθνῶν, ἡ πολιτικὴ καὶ καθόλου ἡ πνευματικὴ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους ζωὴ ἐξησθένησε βαθμηδόν, τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ προϊόντα ἀπέβαλον τὴν προτέραν ἐπαγωγικότητα, ὠλιγωρήθησαν, περιέπεσαν εἰς λήθην ἢ κατεδικάσθησαν εἰς φθορὰν καὶ ἀπώλειαν. Ὀλίγιστοι ἦσαν οἱ προσέχοντες εἰς αὐτὰ ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν μακρὸν τῆς δυσφόρου δουλείας χρόνον· μακάριοι δ' ἐλογίζοντο ἐκεῖνοι τῶν Εὐρωπαϊῶν, οἵτινες μετὰ τὴν μετάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμῶν εἰς τὰς δυτικὰς τῆς Εὐρώπης χώρας ἐδύναντο νὰ μεταβαίνωσιν εἰς χώρας ἐλληνικὰς, νὰ ἐπισκέπτονται τὰς ἔτι σωζομένας ἐν αὐταῖς ἀρχαιότητας

νά διδάσκωνται δὲ ἐκ τῶν ἀφώνων μνημείων πολλὰ καὶ πολλοῦ λόγου ἄξια. Εἶθε ἀλόγιστός τις αὐτῶν πρὸς τὰς ἐλληνικὰς ἀρχαιότητας ἔρωσ μὴ ἀπεγύμνου τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἀπὸ πολλῶν πολυτίμων προϊόντων τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας, ὡς ὁ λόρδος Ἐλγῖνος ἔπραξεν, ὁ παρὰ τοῖς ἀληθινοῖς τῶν ἀρχαιοτήτων φίλοις δύσφημον κλέος καταλιπών.

Ἡ ἔρευνα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων μνημείων καὶ ἡ ἀμεισος ἐξ αὐτῶν διδασκαλία ἤρχισε νὰ ἐλκύη τὴν προσοχὴν τῶν νέων Ἑλλήνων ὀλίγα ἔτη πρὸ τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος, ὅτε ἰλαραὶ τῆς ἐπιστήμης ἀκτῖνες ἤρχισαν ἀπὸ τοῦ δυτικοῦ ὀρίζοντος ν' ἀνατέλλωσιν εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα καὶ νὰ διώκωσιν ἀπ' αὐτῆς τὸ μακροχρόνιον σκοτός. Σπουδαιότερα δὲ κατέστη ἡ ἀναζήτησις αὐτῶν καὶ μελέτη μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς βασιλείας παρ' ἡμῖν, ὅτε καὶ ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία κατὰ τὸ 1837 ἔτος συνέστη, προεδρεύοντος μὲν τοῦ γηραιοῦ καὶ σοφοῦ Ἰακώβου Ρίζου τοῦ Νερουλοῦ, γραμματεύοντος δὲ τοῦ εὐφυοῦς καὶ φιλοπόνου Ἀλεξάνδρου Ρίζου τοῦ Ραγκαβῆ. Τεκμήρια προφανῆ τῆς ἔκτοτε προόδου τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων καὶ τῆς αἰεὶ προχωρούσης ἐν τῇ ἀρχαιολογίᾳ γνώσεως εἶναι αἱ κατ' ἔτος ἐκτεινόμεναι εἰς τε τὴν πρωτεύουσαν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου ἀνασκαφαί, ἡ πανταχοῦ ἀνίχνευσις καὶ ἀνεύρεσις νέων μνημείων τῆς ἀρχαιότητος καὶ προϊόντων τοῦ βίου τῶν ἡμετέρων προγόνων, ἡ αὐξήσις τῶν ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν, ἡ διὰ περιοδικῶν φύλλων δημοσίευσις καὶ ἐξήγησις τῶν ἀνευρισκομένων.

Ἡ δὲ ὠφέλεια τῶν ῥηθέντων ἔργων δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς αἰσθήσεως τοῦ ἐν τῇ τέχνῃ καλοῦ καὶ τὴν διασάφησιν πολλῶν σκοτεινῶν τῆς ἀρχαίας ἱστορίας μερῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πληρεστέραν γνῶσιν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τῶν διαλέκτων αὐτῆς. Εἰς τὴν γνῶσιν τούτων συνετέλεσε τὸ μέρος τῆς ἡ ἡμετέρα Ἐταιρία

ἀπὸ τεσσάρων μάλιστα ἑτῶν, ἀφ' οὗ ἤρχισε νὰ ἐνεργῇ ἀνασκαφὰς εἰς τινὰ μέρη τῆς Βοιωτίας· διότι διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἐκείνων ἀνεκαλύφθησαν καὶ ὄροι τινὲς Βοιωτικοὶ καὶ τύποι γραμματικοὶ τῆς αἰολικῆς διαλέκτου, οὗτ' ἐν τῷ περὶ διαλέκτων βιβλίῳ τοῦ Ἀρηνοῦ περιεχόμενοι, οὔτε ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ Βοικίου, οὔτε ἄλλοθεν πρότερον γνωστοὶ εἰς τοὺς περὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀσχολουμένους. Ἰνα δὲ αἱ ἐκάστοτε ἐν Ἑλλάδι ἀνακαλυπτόμεναι εὐμετακίνητοι ἀρχαιότητες καταστῶσι χρησιμώτεραι εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὰς ἀλλοδαποὺς ἢ τοὺς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογοῦντας, κατ' εἰσήγησιν τῶν παρ' ἡμῖν φιλαρχαίων προεθυμήθη ὁ γενναϊόφρων καὶ ἀείμνηστος ὁμογενὴς Δημήτριος Μπεναρδάκης νὰ συνδράμῃ γενναίως εἰς οἰκοδομὴν νέου ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Οἰκοδομηθεῖσης δὲ ἤδη εὐπρεπῶς μιᾶς τούτου πτέρυγος, ἐλήφθη πρὸ μικροῦ φροντίς νὰ μετακομισθῶσιν εἰς αὐτὸ τὰ ἀξιολογώτερα τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπαρχόντων ἀρχαίων γλυπτῶν καὶ ταχθῶσιν ἕκαστον εἰς τὸν προσήκοντα τόπον. Προχωρεῖ δὲ τὸ ἔργον τοῦτο προσηκόντως. Καὶ ἄλλας δὲ τοπικὰς ἀρχαιολογικὰς συλλογὰς συνέστησεν ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη· δύο μὲν ἐν Βοιωτίᾳ ἐπιστασίᾳ τῶν κυρίων Π. Σταματάκη καὶ Α. Δημητριάδου, τῶν ὑπὸ τῆς ἑταιρίας ἐπὶ τούτῳ ἀποσταλέντων ἐκεῖ· τρίτην δ' ἐν Μυκόνῳ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἐνεργηθεισῶν ἐν Δήλῳ ὑπὸ τοῦ πρώην διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς Σχολῆς κυρίου Αἰμ. Βυρνούφ, ἐπιστασίᾳ τοῦ αὐτοῦ κυρίου Σταματάκη, τετάρτην δ' ἐν Σπάρτῃ σπουδῇ καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τότε τὰ τῆς παιδείας διευθύνοντος καὶ ἐπαινετικῶς ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων φροντίσαντος κυρίου Ι. Βαλασσοπούλου.

Ἡ ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρία ἤθελε βεβαίως κατορθώσῃ μεγαλῆτερα ἔργα καὶ μεγαλητέραν ἤθελε παραγάγει ὠφέ-

λειαν, ἂν εἶχεν ἀφθονώτερα τὰ χρηματικά μέσα. Πρὸς ἀπόκτησιν τούτων ἔκρινε τὸ ἀρχαιολογικὸν συμβούλιον ἀναγκαῖον νὰ προκαλέσῃ καὶ προεκάλεσε πρὸ ἐνὸς ἔτους Βασ. Διάταγμα παρέχον εἰς τὴν ἑταιρίαν τὴν ἄδειαν ἵνα συστήσῃ λαχεῖον συμποσούμενον εἰς ἓν ἑκατομμύριον φράγκων, προσκαλέσῃ δὲ τοὺς φιλαρχαίους, ἢ ἄλλως φιλοτίμους ὁμογενεῖς εἰς ἀγορὰν δελτίων πρὸς ὠφέλειαν αὐτῆς.

Ἄξιέπαινον προθυμίαν ἔδειξαν καὶ οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ οἱ ἐκτὸς αὐτῆς φιλότιμοι ὁμογενεῖς εἰς ἐξώνησιν τῶν ἐκδοθέντων τοῦ λαχεῖου δελτίων. Ὅθεν ὑπὲρ τὰς δεκαπεντακισμυρίας δραχμαὶ συνήχθησαν, τῶν ὁποίων ἡ κλήρωσις ἐνηργήθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν. Λυπούμεθα δὲ ὅτι, ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι φίλοι ὁμογενεῖς καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐφιλοτιμήθησαν νὰ συνδράμωσιν εἰς τὸ κοινωφελὲς καὶ ὄντως ἑλληνικὸν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ἔργον, οἱ ἐν Τεργέστη Ἑλληνας ἐκώφευσαν πρὸς τὴν φωνὴν τῆς ἀπαύστως γυμνουμένης πατρίδος των καὶ ἐδείχθησαν πρὸς τὰ φθειρόμενα ἢ ὑπ' ἀσυνειδήτων ἀρχαιοκαπήλων κρυφίως ἐξαγόμενα μνημεῖα τῶν προγόνων των ψυχροὶ καὶ ἀνάληπτοι. Ἐνῶ οἱ ῥηθέντες εὐποροὶ ὁμογενεῖς δαπανῶσι πολλάκις εἰς μίαν μόνην ἑσπερίδα, εἰς ἓν μόνον ἑσπερινὸν τεῖοπόσιον ἑκατοντάδας φράγκων, δὲν ἐδύναντο ἄρα νὰ δαπανήσωσιν ὑπὲρ τῶν προγονικῶν αὐτῶν μνημείων, ὑπὲρ τῆς τιμῆς τῆς πατρίδος των οὔτε μίαν φράγκων δεκάδα; Εἰς μόνους ἐξ αὐτῶν ἐδείχθη ὅτι εἶναι τέκνον φιλότιμον τῆς Ἑλλάδος, προσαγαγὼν ὑπὲρ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ποσὸν ἱκανόν· τούτου δὲν μνημονεύω ἐνταῦθα τὸ ὄνομα, ἵνα μὴ προσκρούσω εἰς τὴν μετριοφροσύνην του. Οἱ δὲ ἄλλοι ἀντὶ πάσης συνδρομῆς καὶ βοηθείας πρὸς τὰ ἐν τῇ πατρίδι των χρήσιμα, ἐνθυμοῦνται νὰ στέλλωσι πρὸς ἡμᾶς διὰ τῶν ἐκεῖ ἐκδιδομένων ἑλληνικῶν ἡμερησίων νοθεσίας μόνον καὶ παραινέ-

σεις, δεινὴν πολλὰκις ἄγνοιαν τῶν παρ' ἡμῖν μαρτυρούσας καὶ τὸ γινωμικὸν ἐκεῖνο ἐπικυρούσας·

Ἄπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νοουθετεῖν σοφοί,
αὐτοὶ δ' ἀμαρτάνοντες οὐ γινώσκομεν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι οὔτε οἱ ἐν Μαγχεστρία παροικοῦντες ὁμογενεῖς συνέδραμον εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν ἐλληνικῶν ἀρχαιοτήτων λαχεῖον· ἀλλὰ πρῶτον κρίνομεν αὐτοὺς εὐλόγως συγγνωστοτέρους τῶν ἐν Τεργέστη· ὅτι πρὸ ἐνὸς ἔτους ἐγγραφέντες εἰς τὸν κατάλογον τῶν μελῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας προσήνεγκον ἅπαξ τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν των πρὸς αὐτὴν· ἔπειτα πιστεύομεν, ὅτι ἢ πρὸς τὰ προγονικὰ μνημεῖα δειχθεῖσα ἀδιαφορία δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῆ εἰς τοὺς ἐν Μαγχεστρία φίλους ἡμῶν συμπολίτας, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν ἐκεῖ τὰ τοῦ προξενείου ἀναδεχθέντα κύριον, ὅστις οὐ μόνον οὐδένα προέτρεψεν εἰς συνδρομὴν, ἀλλ' οὐδ' ἀπεσφράγισε τὸν φάκελλον τῶν δελτίων τοῦ λαχείου, ἀλλ' ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ὅπως τὸν ἔλαβε.

Μέγα κατὰ δυστυχίαν ἐμπόδιον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας προεξένησαν μέχρι τοῦδε καὶ ἔτι προξενούσιν ἀρχαιοκάπηλοί τινες παρ' ἡμῖν, οἵτινες οὐδὲν φιλοπατρίας αἴσθημα ἔχοντες, ἀλλ' ἀλέμιτον κέρδος θηρεύοντες ἐπιπίπτουσι πανταχοῦ ὡς κόρακες ἐπὶ τὰ μνημεῖα τῶν προγόνων των καὶ σπουδάζουσι νὰ γυμνώσωσι τὴν μητέρα των Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς κοσμημάτων, πωλοῦντες ἀσυνειδήτως αὐτὰ εἰς τοὺς ἀλλοδαπούς. Αἰσχύνη καὶ ἀγανάκτησις καταλαμβάνει πάντα φιλόπατριν Ἑλληνα, βλέποντα ἢ μανθάνοντα ὅτι ὄχι μόνον ἀπαίδευτοι χωρικοί, ἀλλὰ καὶ πολῖται τῆς Ἑλλάδος ὑπερτέρας ἐν τῇ ἐλληνικῇ κοινωνίᾳ θέσεις κατέχοντες καὶ ἔτι δημόσιοι λειτουργοί, οἵτινες ὤφειλον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν λαὸν καλὸν ἐθνικῆς φιλοτιμίας παράδειγμα, δὲν συστέλλονται νὰ ἐνεργῶσιν ἄλλοι ἄλλαχοῦ καὶ καθ' ὃν τρόπον δύνανται τὸ παράνομον καὶ

παρ' ἡμῖν μισητὸν τῆς ἀρχαιοκαπηλείας ἔργον. Ἄλλ' ἐὰν τοιοῦτοι ἄνθρωποι εὐρίσκωνται ἐν Ἑλλάδι, διατὶ ἄρα κατεκρίναμεν ἀνωτέρω οὕτω πικρῶς τοὺς ἐκτὸς τῆς πατρίδος διαμένοντας ὁμογενεῖς ἐκείνους, ὅσοι ἐδείχθησαν λίαν ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι πρὸς τὰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑλλάδος χρείας; Διότι, ἀποκρινόμεθα, ἐκεῖνοι μάλιστα τῶν φίλων ὁμογενῶν ὀφείλουσι νὰ παρέχωσιν εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἀξιόμιμητα παραδείγματα, ὅσοι ἔτη πολλὰ ζῶντες ἐν μέσῳ πεπολιτισμένων λαῶν, ἔχουσι καθ' ἡμέραν πρὸ ὀφθαλμῶν των τοιαῦτα.

Ἄφοῦ ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία κατώρθωσε κατὰ τὰ ρηθέντα νὰ ὑπερβῆ τὰ ἐξ ἀρχῆς ἀπαντῶντα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ποικίλα ἐμπόδια, παρέχει νῦν εἰς ἡμᾶς χρηστοτέρας ἐλπίδας περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἄς μὴ διστάζωμεν, ὅτι αἱ ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιότητες, εἰς ὧν τὴν ἀνεύρεσιν καὶ μελέτην εἵχομεν ἤδη ἀπὸ τριακονταετίας σοφοὺς καὶ φιλοπόνους συνεργοὺς ἰκανὰ μέλη τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς Σχολῆς, ἀπὸ δὲ τριμηνίας τὰ ὁμοίως πολυειδήμονα μέλη τῆς νεοσυστάτου γερμανικῆς Σχολῆς, θέλουσιν ἐρευνηθῆ ἐπιμελέστερον εἰς τὸ μέλλον καὶ μεγαλητέρα ἐκ τῆς τοιαύτης ἐρεύνης θέλει προκύψῃ ὠφέλεια.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω τὰ ἐξῆς:

Κύριοι,

Ἡ σημερινὴ λογοδοσία τοῦ Συμβουλίου περιλαμβάνει ἔργα δεκαοκτῶ μηνῶν, τὰ ὁποῖα γενικῶς θεωρούμενα εἶναι μὲν ἴσως ἀνάλογα τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος καὶ τῶν πλέον ἢ ἄλλοτε ἐν ἴσῳ χρόνῳ δαπανηθέντων χρημάτων καὶ ἐμφαίνουσιν οὕτω τὴν πολυειδῆ ἀνάπτυξιν τῶν τῆς Ἑταιρίας δυνάμεων, κατὰ τύχην δὲ τινα δὲν παρουσιάζουσιν

ἔκτακτόν τι προϊόν, ὅπερ διὰ λόγου ἐκτιθέμενον νὰ κάμνη πολλήν εἰς τοὺς ἀκροατὰς ἐντύπωσιν. Ἄλλ' ὅμως δύναται τις, νομίζομεν, ἀκούσας τὰ ῥηθησόμενα νὰ συμπεράνη τόδε, ὅτι οὕτω τινὰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ὠδοποιήθησαν, ὥστε μᾶλλον ἀπροσκόπτως νὰ χωρήσῃ τὸ μέλλον Συμβούλιον εἰς ἐπιχειρήσεις καρποφορωτέρας.

Προτάσσομεν δὲ καὶ ἐφέτος κατὰ ἐπικρατῆσαν ἔθος τὰ περὶ τῶν ἑταίρων, τῶν παρεχόντων τὰ χρηματικὰ μέσα, δι' ὧν τελοῦνται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ἔργα. Τὰ ἔργα ταῦτα πολλοὶ τὰ θέλουσι καὶ ἐκ τῶν μὴ ἑταίρων, καὶ τὰ ἀπαιτοῦσι μάλιστα οὗτοι σφοδρότερον, διότι, φαίνεται, δοξάζουσιν ὅτι ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εἶναι ἄτομόν τι, γυνή τις, ἔχουσα σῶμα καὶ δυνάμεις, ἄδηλον πόθεν πεπορισμένα, ἐκ θεοῦ τυχὸν ἢ ἐκ τῆς φύσεως, δι' ὧν νὰ κατορθῶνῃ τὰ ὅσα βούλεται· καὶ λοιπὸν οἱ τοιοῦτοι συχνὰ ἐρωτῶσι· διὰ τί ἡ Ἑταιρία δὲν κάμνει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἐκ τῶν δεόντων, ὅπερ αὐτοὶ ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων πολλῇ μερίμνῃ των συνορῶσιν· ἀπαραλλάκτως ὅπως καὶ περὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν πλείστοι τὴν αὐτὴν δυστυχῶς ἔχουσιν ἔννοιαν, καὶ ταύτην ὡς γυναικῶνα τινὰ ἐκλαμβάνοντες, ἐκτὸς αὐτῶν τῶν ἐκάστων ὑπάρχουσαν, καὶ τελεσιουργοῦσαν διὰ νοὸς ἰδίου καὶ δυνάμεων καλὰ ἢ κακὰ, ὡς νὰ ἦτό ποτε δυνατὸν τοῦτο παρ' οἰφδῆποτε λαῶν καὶ νὰ μὴ ἀλήθευε λογικῶς, ὅτι μόνον ἐκ τῆς τῶν πολλῶν, τῶν πάντων, ἀρμονικῆς συμπράξεως συνίσταται καὶ τὰ δέοντα καταπράττουσι καὶ ἔθνη καὶ ἑταιρίαι καὶ πᾶς τοιοῦτος ἀνθρώπων σύλλογος. Ἄντι λοιπὸν νὰ ἐρωτῶσι πολλοὶ· διὰ τί ἡ Ἑταιρία ἢ ἡ Κυβέρνησις δὲν κάμνει τὸ καὶ τό; ἔπρεπε νὰ ἐρωτῶσιν οὕτω· διὰ τί ἐγὼ δὲν κάμνω τὸ καὶ τό; — τὸ καθῆκόν των δηλαδή. Ταῦτα εἶναι τὰ δίκαια. Λέγομεν δὲ περὶ τῶν ἑταίρων, ὅτι κατὰ τοὺς 18 τούτους μῆνας οὔτε πλείότεροι ἀναλόγως παρὰ ἄλλοτε ἑταῖροι νέοι προσῆλθον, εἰς τὴν ἑταιρίαν ἡμῶν, οὔτε οἱ παλαιοὶ ἐδείχθησαν

περι τὴν καταβολὴν τῶν συνδρομῶν των τακτικώτεροι, οὔτε (τὸ παντοτεινὸν ἡμῶν μεμψιμοίρημα·) οἱ ἔξω τῶν Ἀθηναίων ἐπίτροποί· μας ἐγένοντο δραστηριώτεροι. Ἄλλ' ἂν καὶ ἐν τούτοις ἐμείναμεν σχεδὸν στάσιμοι, τὸ ὅλον ὅμως τῶν εἰσπραχθέντων ἀνέβη εἰς ἰκανὸν ποσόν, ἔνεκα προσφορῶν τινῶν γενομένων ἐκτάκτως καὶ ἔνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἐταιρίας προσιόντων τόκων, ὡς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου.

Κατὰ τοὺς 18 μῆνας ἐνεγράφησαν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἐταῖροι ἐκ τῶν τῆς πόλεως ταύτης κατοίκων ἢ ἀλλοχθέν ἐίκοσιἕξ. Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ μητρώφῳ ἐγγεγραμμένων ἀπέθαναν, καθ' ὅσον ἐμάθομεν, δώδεκα. Συνδρομὴν δὲ κατέβαλον 167, καὶ δὴ 106 μὲν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, ὄντων περίπου διακοσίων, 15 δὲ ἐκ τῶν πολλῶν, τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, 46 δὲ ἐκ τῶν πολὺ πλειόνων, τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς ἑνὸς ἐκάστου θέλουν κατὰ τὸ σύνηθες δημοσιευθῆ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ἡμεῖς δὲ ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα τῶν ἐλευθεριωτέρων, τῶν δόντων ἀπὸ 100 δραχμῶν καὶ ἀνωτέρω, οἱ ὁποῖοι ἐφέτος ἦσαν πλειότεροι παρὰ ἄλλοτε. Ὁ παρ' ἡμῖν Ἐνρίκος Σχλίεμανν ἔδωκεν 9015 δραχμάς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Χρηστάκης Ζωγράφος 2300, ὁ ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκης 1145, ὁ ἐν Τεργέστη Γεώργιος Ἀφεντούλης 300, ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ Λουκάς Μαυρογορδάτος 280, ἡ ἐνταῦθα Παρασκευὴ Γοργόλη 224, ὁ πρεσβευτῆς τῆς Βορείου Ἀμερικῆς Μερεδιθ Ἰνδ 200, οἱ ἐνταῦθα ἀδελφοὶ Ἐμμανουήλ 160, ὁ πρεσβευτῆς τῆς Μεγάλης Βρετανίας Οὐίλ. Στοῦαρτ 100, ὁ ἐν Βιέννῃ Σίμων Σίνας 100. Ἐν τοῖς ἐλευθερίοις δὲ εἶναι κατατακτέα καὶ δύο κοινὰ ἦτοι σωματεῖα, τὸ ἡμέτερον Ἐθνικὸν πανεπιστήμιον διὰ δρ. 1000 καὶ ὁ δῆμος Ἐρμουπολιτῶν Σύρου διὰ δρ. 400.

Δῆμοι δὲ συντρέχοντες τῇ Ἐταιρίᾳ, ἂν θέλῃ νὰ μάθῃ ἡ ἔν-
τιμος ὀμήγουρις, λέγομεν, ὅτι εἶναι δύο μόνοι, ὃ ἤδη ὀνομα-
σθεῖς καὶ ὁ τῶν Πειραιέων, οὐδεὶς δὲ ἄλλος ἤδη ἀπὸ ἐτῶν
πολλῶν. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν ἔτει 1858, ὅτε ἀνέστη ἡ Ἐται-
ρία εἰς νέαν ζωὴν, ὄχι ὀλίγοι δῆμοι ἐπροθυμήθησαν νὰ συν-
δράμωσιν, ἀλλὰ μετὰ δύο τρία ἔτη ἔπεσαν εἰς τὴν προτέραν
ἀδιαφορίαν, καὶ πολλῶν ἐνεργειῶν γενομένων παρὰ τοῦ
Συμβουλίου καὶ ἐγκυκλίων δὲ πάλιν ὑπουργικῶν ἐκδοθει-
σῶν, δὲν κατωρθώθη τίποτε. Μομφῆς δὲ διὰ τοῦτο εἶναι, νο-
μίζομεν, ἄξιοι ὄχι μόνον οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ δημοτικοὶ σύμ-
βουλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ νομάρχαι, οἱ μὴ ποιῶντες τὰς δεούσας
παρατηρήσεις ἐν καιρῷ τῆς συντάξεως τῶν δημοτικῶν προ-
ὑπολογισμῶν. Ἄν πρὸ δέκα ἢ δεκαπέντε ἐτῶν δὲν ἤθελον
οἱ τοῦ βασιλείου δῆμοι καὶ τὰ μοναστήρια δὲ (διότι καὶ ταῦτα
εἰς τὴν αὐτὴν ὑπάγονται κατηγορίαν) νὰ συντρέχωσι τῇ
Ἐταιρίᾳ, ἠδύναντο ἴσως κάπως νὰ δικαιολογῶνται λέγοντες,
ὅτι πάντα σχεδὸν τὰ ἀρχαιολογικὰ ἔργα ἐγίνοντο τότε πρὸς
ἀνάδειξιν καὶ περιποίησιν τῶν ἐν Ἀθήναις μνημείων· ἀλλὰ
τὸ νὰ ἐξακολουθῇ καὶ ἀπὸ πενταετίας ἤδη ἡ αὐτὴ ἀδιαφο-
ρία τῶν δῆμων καὶ τῶν μοναστηρίων, ὅτε δαπανᾷ ἡ Ἐται-
ρία τόσας χιλιάδας δραχμῶν ἑτησίως ὑπὲρ τῶν ἐν ταῖς
ἐπαρχίαις ἀρχαίων μνημείων καὶ τῆς συναγωγῆς αὐτῶν καὶ
εὐθετήσεως ἐν ἰδίαις συλλογαῖς, εἶναι τῇ ἀληθείᾳ πολὺ λυ-
πηρόν. Βλέπον ταύτην τὴν δυσθεράπευτον ἀδιαφορίαν τὸ
Συμβούλιον καὶ σκεπτόμενον, τίνι τρόπῳ νὰ συνάξῃ ὡς πλει-
στα χρήματα πρὸς τέλεσιν ἔργων ἀναγκαιοτάτων καὶ διὰ
διαφόρους λόγους ἀνεπιδέκτων ἀναβολῆς, κατέφυγεν εἰς
τὴν πρὸ πολλοῦ ἐν αὐτῷ κυοφορουμένην ἰδέαν περὶ λα-
χείου ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, ἣν καὶ ὑπεστήριξε πρὸ ἐνὸς
ἔτους ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς παιδείας, καὶ οὕτως ἐξεδόθη τὸ
βασιλ. διάταγμα τῆς 29 Νοεμβρίου 1874, δι' οὗ ὠρίσθη
νὰ ἐκδοθῶσι κληῖροι ἐνὸς ἑκατομμυρίου νέων δραχμῶν, ὧν

τὸ τρίτον νὰ δοθῇ εἰς κέρδη, τὰ δὲ ἄλλα δύο τρίτα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἔργα ἀρχαιολογικά. Πῶς δὲ ἐχώρησαν τὰ τοῦ λαχείου τούτου, πάντες τὸ ἐμάθετε πρὸ μιᾶς ἐβδομάδος, ὅτε ἔγινεν ἡ πρώτη ἐκκύβευσις. Θὰ ἐξακολουθήσουν δὲ καὶ ἄλλαι μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὀρισμένου ποσοῦ.

Προβαίνομεν τώρα εἰς τὰ λοιπὰ ρητέα. Ἐκ τῶν πολλῶν ἔξω τῶν Ἀθηνῶν ἐπιτρόπων τῆς Ἑταιρίας οἱ ἐν τῷ δεκαοκταμῆνῳ χρόνῳ ἐνεργήσαντες προθύμως καὶ ἀποτελεσματικῶς καὶ διὰ τοῦτο ἄξιοι τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης εἶναι τρεῖς μόνοι, ὁ ἐν Καλκούττα τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν ἀρχιμανδρίτης Δαμασκηνὸς Παπασπυρόπουλος, καὶ ἐκ προτέρων ἐτῶν γνωστὸς ὑμῖν, ὁ ἐν Ἰωαννίνοις Ἑλληὴν πρόξενος Α. Λόντος καὶ ὁ ἐν Πετροπόλει ἰατρὸς Γεώργ. Συμβουλίδης.

Ἔργα δὲ τῆς Ἑταιρίας ἀρχαιολογικά, εἰς ἃ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων ἐδαπανήθη, εἶναι τὰ ἑξῆς:

Πρῶτον ἀνασκαφαί. Ἐπὶ δεκαεξὶ μῆνας ἄνευ διαλείμματος μέχρι τέλους τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου αὐτὰ ἐξηκολούθησαν ἐν Ἀθήναις. Καὶ πρότερον μὲν ἐσκάπτομεν περὶ τὸ εὐλόγως ὑποτιθέμενον Δίπυλον, ἔξω τῆς γραμμῆς τοῦ ἀρχαίου περιβόλου, ὕστερον δὲ ὀλίγον ἀπωτέρω, πρὸς νότον τῆς παρὰ τὸ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Τριάδος δεξαμενῆς. Ἐκατέραν τῶν θέσεων τούτων καὶ τὰ ἀναφανέντα αὐτόθι ἄς θεωρήσωμεν χωριστά.

Ἐν τῇ προτέρᾳ θέσει ἐξηκολούθησαν αἱ ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔτους σκαφαὶ καὶ χωρὶς νὰ ἀρθῶσιν ἐκ μέσου τὰ μεγάλα τρία κωλύματα, ἅπερ ἤδη δις καὶ τρίς ἐν ταῖς ἐπετείοις ἡμῶν λογοδοσίαις δεινολογοῦντες ἐμνημονεύσαμεν. Οὔτε τὸ ὑδραγωγεῖον δηλαδὴ οὔτε οἱ τοῦ φωταερίου σωλῆνες οὔτε ὁ τῶν ἀκαθάρτων τῆς πόλεως ὑδάτων ὀχετὸς

εἶχον μετατεθῆ ἢ ἄλλως οἰκονομηθῆ, ὅτε μετὰ τὴν ἐν μηνὶ Ἰουνίῳ τοῦ 1874 λογοδοσίαν μας ἐκόντες ἄκοντες ἤρχισαμεν πάλιν αὐτόθι τὰς σκαφὰς τὰς ζητητικὰς τοῦ Διπύλου, ἐλπίζοντες, ὅτι ὁ μέλλων χρόνος, ἴσως δὲ καὶ μέγα τι ἀρχαιολογικὸν εὑρημα, ὡς τις θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἐπιφαινόμενος ἤθελε φέροι τὴν εὐκταίαν λύσιν τῶν δυσχερειῶν, κινῶν καὶ τὰς νωθρευομένας διοικητικὰς ἀρχὰς πρὸς ἐνέργειαν τελεσφόρον, ἐξ ἧς ἅμα μὲν εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν, ἅμα δὲ καὶ εἰς τὴν υἰείαν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῆς πρωτευούσης ὀφελος ἤθελε προέλθει· ἀλλὰ, θαύματα πρὸς ἐκπληξιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐξέγερσιν τῶν δυνάμεων του δὲν γίνονται καθ' ἐκάστην, μᾶλλον δὲ ὁ κλῆρος τῆς ἀνθρωπότητος φαίνεται ὅτι εἶναι νὰ κάμνη μικρὰ καὶ ἐπίπονα βήματα πρὸς τὴν ἀνάγνῃ ὁδὸν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης. Οὕτω λοιπὸν προέβημεν σκάπτοντες παρὰ τὴν γραμμὴν τοῦ ὑδραγωγείου, ἐνδοτέρω τοῦ νοτιωτέρου ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις πυλαίου ἀνοίγματος, τοῦ ὀρωμένου μεταξὺ δύο βάσεων πύργων. Ἐκεῖ εἶχε φανῆ ὑπόνομός τις παλαιά, χωροῦσα ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς, κακῶς δὲ ἐκτισμένη ἐκ μικρῶν καὶ μεγάλων λίθων, ληφθέντων ἐκ παλαιότερων κτισμάτων, ἐν οἷς ἦσαν καὶ τινες ἔχοντες ὄχι ἀσήμους ἐπιγραφάς, ἄλλοι δὲ ἦσαν γλυπτοί, τεμάχια μάλιστα σαρκοφάγων, δύο τριῶν, μετὰ μυθικῶν παραστάσεων, τέχνης τῶν ὑστέρων Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Πάντα ταῦτα διαλύοντες, ὡς εἰκός, τὴν κακόκτιστον ὑπόνομον, ἐξήγομεν. Εἶτα δὲ χωροῦσης τῆς ἀνασκαφῆς πλείοτερον πρὸς ἀνατολάς, ἀνεφάνη ἡ ὑπόνομος γενναιοτέρα, μὲ σωζομένην ἐκατέρωθεν ἀρχὴν καμάρας στερεωτάτης ἐκ λίθων πωρίνων μεγάλων καὶ κανονικῶν καὶ μὲ στρῶσιν τοῦ κάτω ἐδάφους ἐπιμελῆ. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω τότε ἐφαίνοντο ἐπὶ μῆνας τινάς, τῶρα δὲ ἀπὸ πολλοῦ ὄχι πλέον, διότι ὕδωρ ἐκεῖ πολὺ τὸ μὲν ἀναβρύον, τὸ δὲ ὄμβριον ἐπεισρέον ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων τόπων τὰ καλύπτει ἐντελεῶς

σχεδόν. Τότε δὲ, ἀφοῦ ἐπὶ μέτρα περίπου δέκα παρηκολούθησαμεν τὴν ὑπόνομον, ἔχουσαν χαμηλὸν ὀριζόντειον στέγασμα κατὰ τὸ πλεῖστον συμπεπτωκὸς καὶ τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ διελύομεν, ἵνα ἐξαγάγωμεν ἐξ αὐτοῦ μάρμαρα γλυπτὰ ἢ ἐνεπίγραφα, εἶδομεν ἐνώπιόν μας ὑψουμένην γέφυράν τινα καμαρωτήν, τὰ ὀπίσω μὲν ἐκτισμένην πλίνθοις ὀπτοῖς, ἔχουσαν δὲ τὸ πρὸς δυσμὰς πρόσωπον ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς ὑπερμεγέθους μαρμάρου λευκοῦ, ἡμικυκλίου σχήματος, ὅπερ ἐφαίνετο μὲν καὶ φαίνεται ἔτι ὑπερέχον τοῦ ὕδατος, ὡς τις ἀψίς, ἦτο δὲ ὄντως ὄχι ἄλλο ἢ στρογγύλου ποτὲ μεγάλου μνημείου βάσις ἡμίσεια. Ἐκεῖ δὲ τεθεῖσα ὀρθή κατὰ τοὺς χρόνους ἴσως τοῦ μεσαιῶνος καὶ στηριχθεῖσα ὑπὸ δύο ὀρθῶν μαρμάρων ἀπετέλει οἶον πρόσωπον τοῦ ὑψηλοτέρου μέρους τῆς ὑπονόμου καὶ ἐν μέρει αὐτὴν ἀπέφρασσε καὶ πάλιν ἤνοιγε διὰ θύρας καὶ θυρίδος, τῶν μορφουμένων μεταξὺ τῶν δύο ὀρθῶν μαρμάρων, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ δὲν ἦσαν ἐπὶ τούτῳ εἰργασμένα, ἀλλὰ εἰλημμένα ἐκ παλαιῶν ἄλλων κτισμάτων καὶ ἐνεπίγραφα. Τὸ παράξενον τοῦτο κτίσμα μένει οὕτω ὡς τὸ εὔρομεν. Ἡ δὲ σκαφή προχωρήσασα ἐσωτέρω μέχρι τινός ἔδειξε τὴν ὑπόνομον ὄχι καλῶς διατηρουμένην καὶ διακοπτομένην δὲ πως διὰ τινων μεγαλολίθων τοίχων, διεύθυνσιν δὲ ἔχουσαν μᾶλλον νοτιοανατολικὴν πρὸς τὴν πόλιν, ἣν ὅμως δὲν ἠδυνήθημεν νὰ παρακολουθήσωμεν, διότι ἤδη εἵχομεν φθάσει τὸ τρομερὸν τῆ ἀρχαιολογικῆ Ἑταιρίας πρᾶγμα καὶ ὄνομα—ὄρια ἰδιοκτητοῦ ἀγροῦ. Ἴσως ἡ ὑπόνομος αὕτη εἶναι τὸ τέρμα ἐκείνης, εἰς τὴν ὁποίαν ποτὲ καὶ ὁ μακαρίτης Πρόσ καὶ ἄλλοι, ἐσωτέρω τῆς πόλεως εὐρόντες τινὰ ἀθόδον, εἰσέδυσαν καὶ εἶπαν, ὅτι ἦτο ἐν μέρει κιονοστήρικτος καὶ ἐχώρει πρὸς τὸν νῦν μητροπολιτικὸν ναόν. (*) Ἡ δὲ ἑταιρία ἡμῶν τῷ 1858 ἀναζή-

(*) Ἴδε Ross, *Archaeolog, Aufsätze*, 1, σελ. 154—6.

τήσασα τὴν θρυλουμένην κάθοδον διὰ σκαφῆς παρὰ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Φιλίππου καὶ δυτικομεσηθρινῶς αὐτοῦ, δὲν ἐπέ-
 τυχε νὰ τὴν εὕρη, φαίνεται δὲ ὅτι κρύπτεται ὑπὸ τὰς προτε-
 λευταίας οἰκίας τὰς ἐπὶ τῆς βορείας γραμμῆς τῆς ὁδοῦ Ἀδρι-
 ἀνου, ὡς ἔχομεν λόγους νὰ εἰκάζωμεν(*) Ταῦτα παρεχβατικῶς
 ἐκ δὲ τῶν ἀνευρεθέντων ἐν τῇ ἀνασκαφῇ, περὶ ἧς ἡμῖν ὁ
 λόγος, δὲν κρίνομεν ἐνταῦθα ἀρμόδιον νὰ ἀναφέρωμεν (**)
 ἄλλα, εἰμὴ δύο τρία μεγίστων διαστάσεων τμήματα δωρικοῦ
 γείσου ἐκ λίθου πωρίνου, τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐν ἄλλοις μετα-
 γενεστέροις κτίσμασιν ἐνωκοδομημένα, ἡμεῖς δὲ τὰ ἐξηγά-
 γομεν καὶ ἐκεῖ παρὰ τὸ καλόκτιστον μέρος τῆς ὑπονόμου
 τὰ ἀφήσαμεν, σχεδὸν κατὰ χώραν ὅπου εὐρέθησαν. Ἄξια
 κρίνομεν αὐτὰ σημειώσεως καὶ μελέτης παρ' ἀρχιτεκτόνων,
 ἴνα, εἰ δυνατόν, ἐξευρεθῇ τῷ χρόνῳ, εἰς τίνα ἄρα γε ποτε
 ἀνῆκον οἰκοδομὴν, εἰς τὸν περιβόλον καὶ τὴν αὐτοῦ που πλη-
 σίον ὑποτιθεμένην πύλην, ἢ εἰς στοάν τινα, ἐξ ὧν μνημο-
 νεύει ὁ Πausανίας κατὰ τὴν εἰσοδὸν του εἰς τὸν ἔσω Κερα-
 μεικόν; Εἰς ἐν δὲ ἄλλο μέρος, βορειότερον τοῦ τόπου περὶ
 οὗ τῶρα λαλοῦμεν, ἐντὸς τοῦ περιβόλου καὶ πλησιέστατα
 τῇ θέσει, ἐνθα ἢ τοῦ Ξενοφάνους γνωστὴ ἐπιγραφή εἶχε
 προπέρουσιν εὐρεθῆ, ἀνεσκάψαμεν, κατὰ τύχην σχεδὸν, δύο
 ἐκ λίθου Πεντελησίου ἀκέφαλα καὶ ἄχειρα φυσικοῦ μεγέθους
 ἀγάλματα, τὸ ἐν πιθανῶς Ἀσκληπιεῦ, τὸ δὲ θηλείας τινὸς
 θεότητος, ἴσως Ἀρτέμιδος, τὰ ὁποῖα μετὰ ταῦτα μετεκομί-

(*) Αὐτοῦ που, ὡς 100—120 βήματα δυτικῶς τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Φιλίππου, ἐπὶ τῆς βορείας γραμμῆς τῆς ὁδοῦ Ἀδριανου, κτιζομένης τῷ 1860 οἰκίας τι-
 νός, εὐρέθη εἰς ἱκανὸν βάθος ὑπόνομος ἐστεγασμένη ἐν μέρει ὑπὸ μεγίστων
 ἀρχαίων ἐπιτομβῶν στηλῶν καὶ ἄλλων μαρμάρων. Ἴδε Ἐπιγραφὰς Ἑλλη-
 νικὰς κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνεκδότους, φυλλάδιον Α' ἐν Ἀθήναις, 1860, ἐν
 σελ. 29. Ἄλλὰ τίς ἠδύνατο καὶ τότε καὶ τῶρα νὰ ἀναζητήσῃ ὑπὸ τόσας
 ἰδιωτικὰς οἰκίας τὴν διεύθυνσίν της!

(**) Ἐν Ἀθηναίου τόμ. 3, σελ. 267—273 ἐδημοσιεύθησαν ὅχι ὀλίγα
 λεπτομέρειαι καὶ αἱ κυριώτεραι τῶν εὐρεθεισῶν αὐτόθι ἐπιγραφῶν.

εῖθ' ἔστησαν εἰς τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον. Ἡ τέχνη των ὄχι ἀξιοκαταφρόνητος. Ἐπλανήθη δὲ ἡ ἀνασκαφὴ καὶ εἰς ἄλλα μέρη, ἔξω τοῦ περιβόλου, ἔνθα δὲν ἐκωλυόμεθα, καὶ εὐρέθησαν διαφοροὶ τινες θεμέλιοι κτισμάτων δυσερμηνεύτων, μάλιστα πρὸς βορρᾶν τοῦ ὑδραγωγείου, ἃ καὶ νῦν φαίνονται εἰς βάθος πέντε καὶ τι πλέον μέτρων, καὶ τάφοι αὐτόθι ὀλίγοι εἰς τὸ αὐτὸ βάθος, ἐξ ὧν εἷς εἶχεν ἓν μέγα ἀρχαϊκώτατον ἀγγεῖον μέγαρας περὶ τὸν λαιμὸν ἀνδρῶν στενοτάτης ὀσφύος, ἄλλος δὲ πλησίον μίαν στάμνον μετὰ γραφὰς τοῦ Διονυσιακοῦ μύθου, τέχνης τῆς ἐν ἀκμῇ. Ἐν ἄλλῃ δὲ θέσει βορειότερον καὶ πλησιέστερα τῷ περιβόλῳ ἐντὸς τοίχου τετραγώνου ἀσβεστοκτίστου εὐρέθη παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα κεκρυμμένη οὕσα λάρναξ μεγάλη μαρμαρίνη, κεκοσμημένη γλυφαῖς καὶ κάλυμμα ἔχουσα διαμεμορφωμένον εἰς κλινοστρωμνὴν, ὅλως δὲ ἀλύμαντος, τὴν ὁποίαν ἀνοίξαντες εὕρομεν ἔσω δύοσκελετοὺς καὶ πλούσια χρυσᾶ κτερίσματα, ἐν οἷς καὶ ζεῦγος ψελλίων ἐγγράμματον, ἔχον τὰ «Φιλώτερα Ἀμυμώνης,» πιθανῶς τὸ ὄνομα τοῦ ἐτέρου τῶν νεκρῶν καὶ χρυσοῦν νόμισμα μνημόνιον τοῦ Ἀδριανοῦ Καίσαρος, περὶ τῶν ὁποίων ἅμα τῇ εὐρέσει ἐγράφησαν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἐνταῦθα ἱκανὰ καὶ περιττὰς τῶρα ὁ πλείων περὶ αὐτῶν λόγος. — Ἐἶτα ἐχωρήσαμεν πρὸς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ μέρη, καὶ ἐκεῖ, μεσημβρινῶς τοῦ ὑδραγωγείου, εὕρομεν μίαν ἐκτενῆ γραμμὴν τοίχου, ἐξ ὀγκωδῶν μαρμάρων καὶ πωρίνων λίθων ἐκτισμένην καὶ ὑποδεικνύουσαν τὴν πρὸς δυσμᾶς καὶ τὸ ἐκκλησιδίων τῆς ἀγ. Τριάδος ἐξακολούθησιν τῆς προμνημονευθείσης ὑπονόμου, διότι καὶ βορείως τοῦ ὑδραγωγείου ὁμοίαν γραμμὴν τοίχου καὶ πρότερον εἶχε φανῆ, οἷον ἔρυμά τι αὐτῆς ἐκατέρωθεν. Ταύτην τὴν γραμμὴν τοίχου, οὕσαν ὄχι κανονικῶς ἐκτισμένην, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ διαλύσωμεν ἐν μέρει, διότι ἐβλέπομεν ὅτι εἶχεν ἐνφοδομημένα ὄχι ὀλίγα ἐπιτάφια μνημεῖα ἐνεπίγραφα. Ὅθεν ἐξηγάγομεν ἱκα-

νά ἐξ αὐτῶν, ἕως ὅτου πλησιάσαντες εἰς τὸ ἐκκλησιδίον τῆς ἀγ. Τριάδος, εἶδομεν ἀριδῆλως σωζομένην ὑπὸ τὸ ὕδραγωγεῖον μίαν πλευρὰν τῆς μεγαλολίθου καὶ κανονικῆς ὑπονόμου, ὃ δὲ περὶ αὐτὴν χώρος ἐπαρουσίαζεν ἐν ἀταξία θεμελίουσιν τινὰς κτισμάτων, ἀλλὰ καὶ λάρνακας νεκρῶν, ὅμως δὲ ἐφαίνετο καὶ φαίνεται ἔτι, ὅτι ἐκεῖθεν πρὸς βορρᾶν ἔστρεφέ ποτε ἡ ὑπόνομος, ἀλλὰ κατεστραμμένη ἢ τὸ πλεῖστον ἢ ἐντελῶς, καὶ ἔτεινε πρὸς τὴν εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἄγουσαν ὁδόν. Ἐνταῦθα ἡ σκαφή ἀφοῦ ἔφθασε, πλησιέστατα τῷ ἐκκλησιδίῳ καὶ παραπλεύρως αὐτοῦ πρὸς τὸ βόρειον μέρος, εἰς βάθος 4 1/2 μέτρων, ἔδειξεν, ὅτι τὸ ἔδαφος συνίστατο ἐξ ἄμμου τὸ πλεῖστον ποταμοκλύστου καὶ συντριμμάτων κεραμιῶν, ὅπερ ἄξιον τῷ ὄντι παρατηρήσεως, διότι οὕτως ἐξέλιπε πᾶσα ἐννοια περὶ λόφου ἐνταῦθα πετρώδους φυσικοῦ, ὁποῖον πάντες οἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντες τοπογραφικοὶ πίνακες ἐσημείουν τὸν τόπον, ἐφ' οὗ τὸ ἐκκλησιδίον. Ἡμεῖς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἂν ποτε τὸ ἐκκλησιδίον καθαιρεθῆ, θὰ ἔχη τις νὰ σκάπη ὑπ' αὐτὸ εἰς πέντε τοῦλάχιστον μέτρων βάθος, πρὶν ἢ εὖρη τὸ ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ γλῶσση λεγόμενον πρηνικὸν ἔδαφος

Ἐκ τῆς 10 Φεβρουαρίου 1875 μετεβιβάσαμεν τοὺς σκαφεῖς εἰς τὸν τόπον τῆς ποτὲ μεγάλης Στακτοθήκης, ἐντὸς ὄντα τοῦ ἀρχαίου περιβόλου. Ἐκεῖ εἰς ὀλίγον βάθος καὶ πλησιέστατα καὶ σχεδὸν κολλητὰ εἰς τὸν ἀρχαῖον περίβολον ἐφάνησαν θεμέλιοι ἰδιωτικῶν οἰκιῶν, πιθανώτατα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὡς εἰκάζεται ἐκ τινων ἰδιοτήτων τοῦ διαγράμματός των. Ὡς τὸ πολὺ ἐφάνησαν τὰ ἐδάφη των ἐστρωμένα με ψηφίδας κοινῆς ἐργασίας, τινὰ δὲ δωμάτια, ὑπεράνω τῶν θεμελιῶν ὡς 1 καὶ 1 1/2 μέτρον σωζόμενα, εἶχον καὶ ἔχουσιν ἔτι (*) διατηρούμενα τὰ θυραῖα

(*) Καὶ θὰ ἔχουσιν ὅσον χρόνον εὐδοκήσωσι τὰ ἀγιοπάαιδα τῆς πλησίον συνοικίας. Διὰ πᾶν δὲ ἐνδεχόμενον ἐκδίδεται σήμερον σχέδιον αὐτῶν.

ἀνοιγμάτων με χαλκᾶ κοιλώματα, ἐφ' ὧν ποτε οἱ στρόφιγ-
γες ἐκινουῦντο, ἔσωθεν δὲ ἐπὶ τῶν τοίχων διατηρεῖται χρί-
σμα ἦτοι κονίαμα καθ' ὅλου μὲν λευκόξανθον, ἔχον δὲ ἐρυ-
θροῦ, πρασίνου καὶ κιτρίνου χρώματος ζώνας διαφόρους, ὑπὸ
τάς ὁποίας κατωτάτω περιθέουσι καὶ κοσμήματά τινα μεγάλα
ἐρυθροῦ χρώματος ἀνθεμοειδῆ, ἀπομιμούμενα κάπως ἔλικας
Ἰωνικῶν κιονοκράνων, πεφορτωμένας με σχήματά τινα τρια-
νοειδῆ, χονδροειδοῦς μὲν τέχνης, ἀλλὰ πάντως ἔτι τοῦ ἀρχαίου
κόσμου καὶ ὄχι τοῦ μεσαιωνικοῦ. Αὕτη ἡ περὶ τῆς ἐποχῆς
τῶν οἰκιῶν τούτων γνώμη ἐκρατύνη καὶ ἐκ τῆς αὐτόθι εὐ-
ρέσεως συμπαγοῦς τινος βώλου ἀργυρῶν Ἀττικῶν νομι-
σμάτων, τετραδράχμων τε καὶ δραχμῶν, ἐν ὄλφ 58 (36
μὲν τετράδραχμα, 22 δὲ δραχμαί·) τὰ ὁποῖα καθαρισθέντα
ἐφάνησαν τὰ πλεῖστα ὄντα τῶν χρόνων τοῦ βασιλέως Μι-
θριδάτου, καὶ τινα αὐτῶν λίαν σπάνια ἢ καὶ μοναδικά. Ἄλ-
λως ἡ θέσις αὕτη, καθαρισθεῖσα εἰς ἱκανὴν ἔκτασιν, δὲν ἀνέ-
δειξε πολλοῦ λόγου ἄξια, διότι καὶ δὲν ἐσκάψαμεν βαθέως,
μὴ θέλοντες νὰ ἀφανίσωμεν τὰ ἐδάφη τῶν οἰκιῶν.

Ἄφοῦ δὲ ὅλον τὸν χῶρον ἠρευνήσαμεν ὅσος ἦτο τοῦ δημο-
σίου, καὶ δὲν μᾶς ἐσυγχωρήθη νὰ προβῶμεν περαιτέρω, ἀνι-
χνεύοντες τὸν παρὰ ταῖς ἀρχαίαις ἰδιωτικαῖς οἰκίαις περίβολον,
ὅπως ἐποθοῦμεν, μετέβημεν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος
Ἰουνίου πρὸς σκαφὰς εἰς τὸ προμνημονευθὲν μέρος, τὸ πρὸς
νότον τῆς δεξαμενῆς τῆς ἀγ. Τριάδος. Κυρίως ἡμεῖς εἶχομεν
ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνασκαφὴν τὸν τόπον,
τὸν πρὸς δυσμὰς τῆς δεξαμενῆς καὶ ἀριστερὰ τῆς ἱερᾶς
ὁδοῦ, ἐλπίζοντες αὐτοῦ σειρὰν ἦτοι γραμμὴν ἀρχαίων μνη-
μάτων ἐπισημῶν νὰ εὕρωμεν, ἀλλ' ἔνεκα δυσκολιῶν τινῶν
ἡ Κυβέρνησις τὸν παρακείμενον τόπον μόνον μᾶς παρεχώ-
ρησε, τὸν πρὸς νότον, ὅστις εἶναι ἐπὶ τῆς νέας ὁδοῦ Πειραιῶς
ἐν δεξιᾷ κατιόντων καὶ ἐδέχθημεν ἐκεῖ νὰ σκάψωμεν, ἐπ' ἐλπίδι
νὰ ἐπιτύχωμεν γραμμὴν ἄλλην μνημάτων, ἀπὸ τοῦ γνωστοῦ

Χαρωνείου μνήματος πρὸς δυσμὰς κατ'εὐθεΐαν. Ὅθεν τέσσα-
ρας ἐκεῖ ὅλους μῆνας μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐσκάπτο-
μεν, ὄχι ὅμως ἀποκομίζοντες ἀλλαχοῦ τὰ χρώματα, ἀλλὰ
ἀφοῦ ἐβλέπομεν, τί περιεῖχον τὰ βάθη καὶ ἐξήγομεν ὅ,τι
ἀρχαῖον ἦτο ἐξαγώγιμον, πάλιν ἐπερρίπτομεν τὰ χρώματα
εἰς τὸ ἀνεσκαμμένον μέρος καὶ οὕτω προέβημεν ἀνερευνή-
σαντες ἕκτασιν γῆς ὡς 75 μέτρων μήκους καὶ 25 πλάτους.
Ἦδυνάμεθα δὲ ταύτην τὴν μέθοδον ἐνταῦθα ν' ἀκολουθή-
σωμεν, διότι δὲν εὐρίσκοντο μνήματα ὀρθὰ ἢ ἄλλα κτίσμα-
τα στερεά, ἀλλὰ ταφαὶ πολλαὶ καὶ ἐπάλληλοι, ἢ ἐκ κεράμων
συνηνωμένων τεγοειδῶς πρὸς ἐπικάλυψιν τοῦ νεκροῦ, ἢ ὡς
λάκκοι ἐπιμήκεις ἐν τῇ γῆ ἐσκαμμένοι, ἢ καὶ, τὸ περιεργον,
ὅσα πλεῖστα κεκαυμένα καὶ ἄκαυτα, ὡς στρώματα ἢ φλέβες
ἐν τῇ γῆ ἀνεφαίνοντο πολλαχοῦ, οἷον πολυάνδριά τινα. Μόνον
δὲ δύο τρεῖς κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι, εὐρεθέντες ὀρθοὶ εἰς ὀλίγον
βάθος, ἀφέθησαν παρ' ἡμῶν κατὰ χώραν καὶ μία ὡσαύτως
στήλη τῶν πλατειῶν. Ἐνα δὲ ὄγκον κτιστὸν τετράγωνόν
πως, ἀλλ' ἄμορφον, διότι εἶχον ἀπ' αὐτοῦ πρόπαλαι ἀφαι-
ρηθῆ αἱ ἐπικαλύπτουσαι τὰς πλευράς του λεπταὶ μαρμά-
ρου πλάκες, ἐσκεπάσαμεν πάλιν, σημειώσαντες μόνον τὴν
θέσιν του. Οἱ τάφαι πάντες ἦσαν εἰς παντοίας διευθύνσεις
καὶ ἄλλοι μὲν αὐτῶν εἶχον κτερίσματα, ἄλλοι δὲ ὄχι. Ταῦτα
δὲ ἦσαν παντοῖα, μόνον ὄχι πῆλινα εἰδώλια, εἰ δὲ τινα τοι-
αῦτα ὀλίγα εὐρομεν σῶα ἢ βεβλαμμένα, ἦσαν ἐσχορπισμένα
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐν τῇ γῆ. Τὰ τιμιώτατα δὲ τῶν εὐρεθέν-
των, πλὴν τινῶν ἀναγλύφων ἐπιτυμβίων ὄχι μεγάλων καὶ
πολλῶν ἐπιγραφῶν, ἦσαν πρῶτον δύο εὐμεγέθεις Σειρήνες
μαρμάριναι, ὧν ἡ μία σώζει καὶ τὴν κεφαλὴν, εὐρεθεῖσαι ὄχι
ἐπὶ τῶν ἰδίων μνημάτων, δι' ὃ καὶ ἀπεκομίσθησαν παρ' ἡμῶν
εἰς τὸ ἐθνικὸν Μουσεῖον, καὶ δεύτερον ἀγγεῖα πῆλινα πολλά,
μάλιστα λήκυθοι, τῶν λευκῶν, μετὰ γραφῶν, ἐν αἷς πρω-
τεύει μία ἢ τὸν Χάρωνα ἔχουσα ἐν τῷ πορθμείῳ καὶ παρὰ

τὴν δονακόφυτον ὄχθην τῆς λίμνης γυναῖκα προσερχομένην ἵνα εἰς τὸ πορθμεῖον ἀναληφθῆ. Πλεῖσται δὲ ἄλλαι λήκυθοι τοῦ ἀρχαῖκου ῥυθμοῦ μετὰ γραφῶν καὶ ἄλλα μικρὰ πρὸ πάντων καὶ πολύσχημα ἀγγεῖα βραχέως οὕτω ἀναφέροντες, ἵνα μὴ ὄλως τὰ παραδράμωμεν, ἐξαίρομεν ἔτι δύο τῶν μειζόνων στάμνων ἧτοι ὑδριῶν, τὴν μὲν ἔχουσαν γραφὴν τῆς κρίσεως τοῦ Πάριδος, τὴν δὲ Ἀμαζονομαχίαν, καὶ οὕτω τὸν περὶ ταύτης τῆς ἀνασκαφῆς λόγον παύομεν.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τὰς περὶ τὸ Δίπυλον καὶ κατὰ τὴν Στακτοθήκην δρ. 25569» 20. Εἰς δὲ τὰς τῶν τάφων 3741» 60. Εὐχαρίστως δὲ ἀγγέλλομεν τοῖς ἐταίροις, ὅτι ἡ περὶ τοὺς τόπους τούτους τοῦ Διπύλου καὶ τοῦ ἕξω Κεραμεικοῦ ἐν γένει σκαφὴ εὐκολωτέρα ὅπως οὖν θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον Συμβούλιον, ἐπειδὴ πρὸ τριῶν περιπτουμένων συνετελέσθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ μετὰθεσις τοῦ ἐκεῖ ὑδραγωγείου, ἀν δὲ καὶ πρὸς διοχέτευσιν τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν λιμναζόντων ὑδάτων κατασκευασθῆ ὑπόνομος, ὡς μᾶς ἐδόθη ἀρτίως ὑπότχεσις παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου (*), τότε δὲν μένει σχεδὸν ἄλλη εὐχὴ ἡμῶν ὑπόλοιπος, εἰμὴ ἡ περὶ μετὰθεσεως τῶν τοῦ φωταερίου σωλήνων.

Μικρὰ δὲ τις ὀλίγων ἡμερῶν σκαφὴ ἐγένετο ἀρχὰς Δεκεμβρίου τοῦ 1874 ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Ἰλισσοῦ οὐ μακρὰν τῆς μεγάλης γεφύρας, ὑπὲρ ἣν διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος. Εἶχεν ἐκεῖ εὐρεθῆ τυχαίως ἐν καλὸν καὶ μέγα ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον, κατὰ τι ὅμως κολοβόν, ὅπερ κατέσχεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν Ἐταιρίαν νὰ κάμῃ τινὰ περαιτέρω ζήτησιν, μήπως εὐρεθῆ τὸ λεῖπον μέρος τοῦ ἀναγλύφου. Ἄλλ' ἐκεῖνο μὲν δὲν εὐρέθη, ἄλλου δὲ ὀγκωδεστάτου ἀναγλύφου μέ-

(*) Ἡδη ἐνῶ ταῦτα τυποῦνται (μέσα Μαρτίου), ἔχει ἀρχίσει ἡ τῆς ὑπόνομου κατασκευή.

ρος άνεσκάφη, ἔχον 3 μορφὰς ἀκεφάλους, καὶ εἰς κιονίσκος ἐπιτύμβιος, ὅστις, ὡς καὶ τὸ ἀνάγλυφον, εἶχαν ἐντοιχισθῆ ἔν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς πιθανῶς χρόνοις εἰς τινα γραμμὴν τοῖ-
χου ἀποτελοῦντος αἱμασιὰν τοῦ ποταμοῦ. Ταῦτα ἐξήχθησαν ἐκεῖθεν τῇ δαπάνῃ δρ. 132.

Ἐγένετο καὶ ἐν τῇ Ἀ τ τ ἄ λ ο υ σ τ ο ἶ ἔργασία τις τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1874. Περί τὴν στοὰν ταύτην ἀπὸ τοῦ 1860 ἀσχολεῖται ἐκ διαλειμμάτων ἡ Ἐταιρία, ὡς ἐκάστοτε αἴρονταί τινα τῶν ἐμποδίων, τῶν κωλύόντων τὴν ἀποτελε-
σιν τοῦ ὄλου ἔργου. Κατεδαφίσθη λοιπὸν ἡ πρὸς τῷ βορειο-
δυτικῷ αὐτῆς ἄκρῳ ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ, καὶ οὕτως ἠλευθερώθη ἐντελῶς μὲν ὄχι τὸ ὄλον ἄκρον, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ἀνεδεί-
χθη κάλλιον ἢ ἐκεῖ ἐν τετραγώνῳ εἰσοχῆ πρότερον (τὸν Ἀπρίλιον) ὑποφανεῖσα ἐξέδρα (*) καὶ ἐγνώσθη, ὅτι ἦτο αὕτη ῥυκοδομημένη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χείλους τοῦ πρὸς βορρᾶν μεγαλολίθου κρηπιδώματος τῆς ὄλης οἰκοδομῆς, ἐνθα καὶ οὐδεμία δευτέρα θύρα ἢ κλίμαξ ἄγουσα πρὸς τὸ χαμηλότε-
ρον ἔδαφος ἐφάνη ὑπάρχουσα, ὡς πρότερον εἰκάζετο. Ἦτο λοιπὸν τὸ βόρειον τῆς στοᾶς ἄκρον διάφορον τοῦ νοτίου κατὰ τινα. Περί τῆς στοᾶς ταύτης ἐξέδωκεν ὀλίγῳ πρὸ τῶν ἡμε-
τέρων τελευταίων ἐργασιῶν μονογραφίαν ἀξιόλογον ὁ ἐκ Βερολίνου ἀρχιτέκτων Adler, καὶ ἐδοκίμασε νὰ ἀναπαρα-
στήσῃ τὸ ὄλον αὐτῆς σχέδιον καὶ τὴν ἀποψιν ὡς πιθανώ-
τατα. Ἐλπίζει τὸ Συμβούλιον, προσεχῶς καὶ ἄλλαι τινὲς ἐρ-
γασίαι ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας αὐτόθι νὰ τελεσθῶσι, καὶ τότε, νο-

(*) Ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ 1874 ἐν σελ. 22 ἀφηγούμενοι τὰ κατὰ τὴν στοὰν ἔργα δὲν ἠδυνήθημεν νὰ διακρίνωμεν ἀκριβῶς τὴν ἐξέδραν, διότι ἡ μετακόμισις τῶν χωμάτων δὲν εἶχε συντελεσθῆ, ὠνομάσαμεν δὲ εἰδῶλια δύο ἐσωτέρῳ τῶν δύο παραστάδων τῆς ἐκεῖ θύρας». Νῦν δὲ λέγομεν, ὅτι ἡ θύρα δὲν παρέχει ἐξοδὸν ἔξω τῆς οἰκοδομῆς, ἀλλ' εἶναι μόνον ἀνοιγμα πρὸς ἓνα μικρὸν τετράγωνον χώρον, ὅστις κατὰ τὰς τρεῖς πλευράς του ἔχει συ-
νεχῆς εἰδώλιον καὶ εἶναι αὐτὸ δὴ τοῦτο ὅπερ ἐξέδραν καλοῦμεν.

μίζομεν, θὰ εἶναι καιρὸς νὰ ἐπενέγκῃ ὁ προμνησθεὶς λόγιος ἀρχιτέκτων τὰς δεούσας προσθήκας καὶ μεταβολὰς εἰς τὰ σχέδιά του.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν τελευταίαν ἐν ἧτ Ἀττάλου στοᾶ ἔργασίαν καὶ εἰς τινὰς ἐπισκευὰς αὐλογύρων κτλ. δραχμ. 974:15.

Ἰδίως δὲ ἐπισκευὴ ἀρχαίου μνημείου ἐγένετο μία. Ὑπεστηρίχθη τὸ βᾶθρον τοῦ γνωστοῦ κολοσσιαίου ἀγάλματος, τοῦ ἐπὶ τοῦ νησιδρίου, τοῦ πρὸ τοῦ λιμένος Ῥάφτη τῆς Ἀττικῆς, διότι, καθ' ἧς ἔχομεν πληροφορίας, ἠπειλεῖτο ἡ πτώσις του. Τώρα ἀφοῦ ἐγένετο ἡ δέουσα ὑποικοδομὴ καὶ περιζωσὶς διὰ στέρεων σιδηρῶν στεφανίων ἐπιστασίᾳ τοῦ Π. Στα-Σταματάκη καὶ δαπάνῃ δρ. 617:10, ἠσφαλίσθη καλῶς.

Εἰς ἀναστηλώσεις δέ, ἰδρύσεις, συγκολλήσεις, μετακομίσεις ἀρχαίων καὶ ἄλλα τοιαῦτα Μουσειακὰ ἔργα ἐδαπανήθησαν δρ. 561:50.

Ἐνταῦθα περίπου ἀρμόζει νὰ μνημονεύσωμεν καὶ ἐνὸς πολυδαπάνου ἔργου τῆς δεκαοκταμηνίας ταύτης, ὅπερ οὔτε ἐπισκευὴ οὔτε ἀνασκαφὴ κυρίως δύναται νὰ ὀνομασθῇ, διότι εἶναι καθαίσεις, κατεδάφισις ἀρχαίας οἰκοδομῆς, πρὸς ἀποκάλυψιν καὶ ἀνάδειξιν ἄλλης ἀρχαιοτέρας καὶ τιμιωτέρας, ἐννοοῦμεν τὴν καθαίρεσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἀθηνῶν ἀκροπόλεως μεσαιωνικοῦ πύργου, τὴν ὁποίαν τὸ Συμβούλιον ἐξετέλεσε τῇ γενναίᾳ χορηγίᾳ τοῦ παρ' ἡμῖν ἀπὸ ἐτῶν διατρίβοντος φιλαρχαίου ἀνδρὸς Ἐνρίκου Σχλιέμανν. Εἶχε σχεδὸν λάβει παρὰ τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν τῆς καθαίρεσεως ὁ ἀνὴρ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1874 καὶ εἶχε συμφωνήσει τὸ ἔργον μετὰ τινος ἐδῶ ἐργολάβου ἀντὶ 13 χιλιάδων δραχμῶν καὶ εἶχε δώσει αὐτῷ καὶ ἀρραβῶνα 4 χιλ. δραχμᾶς, ὅτε ἡ ἄδεια ἀνεστάλη καὶ δὴ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν, διότι ἡ Κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ καὶ αὐτὴ ἐβουλεύετο νὰ κατεδαφισθῇ τὸν πύργον, τὸν τόσον ἀπρεπῶς ἐπικαλύπτοντα μέρος τῶν

γεραρῶν Προφυλαίων καὶ διαφθείροντα τὴν ἁρμονίαν τῶν γραμμῶν τῆς ὅλης ἀκροπόλεως, ἀνέβαλλε δὲ τὸ ἔργον διὰ τὴν πολλὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην· ἀλλ' ὅπωςδὴποτε ἡ ἄδεια τότε δὲν ἐδόθη. Ὅθεν ὁ Σχλίεμανν προσήνεγκεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν ἡμῶν τὰς 9 χιλιάδας δραχμῶν, ἅς ἔμελλε νὰ δώσῃ ἔτι εἰς τὸν ἐργολάβον, ἂν ἐξετελεῖτο τὸ ἔργον, καὶ ἀφῆκεν εἰς αὐτὴν τὴν φροντίδα τῆς τοῦ ἔργου ἐκτελέσεως ἐν καιρῷ εὐθετωτέρῳ. Ὁ καιρὸς οὗτος ἦλθε διὰ τε τὸν ἐν-θουσιώδη δωρητὴν καὶ διὰ τὸ τῆς Ἐταιρίας Συμβούλιον μετὰ 14 μῆνας, ἥτοι τὸν Ιούνιον τοῦ 1875. Ἡ Κυβέρνησις ἔδωκεν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Ἐταιρίας τὴν ἄδειαν τῆς καθαιρέσεως καὶ τὸ ἔργον ἐτελέσθη καλῶς, στέρξαντος καὶ τοῦ ἐργολάβου νὰ λάβῃ μόνον 8 ἔτι χιλιάδας δραχμῶν, ὥστε αἱ χίλια ἔμειναν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τῆς ἔταιρίας. Εἶναι δὲ περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν εἰς τὴν μνήμην τῶν ἐνταῦθα συνηγμένων ἐταίρων ὅ,τι αὐτοὶ ἰδίους ὄμμασιν εἶδαν ἀναβάντες πολλάκις εἰς τὴν ἱεράν ἄκραν καὶ γινώσκουσι καλῶς, ὅτι δηλ. πλεῖστα καὶ μέγιστα μέλη ἀρχιτεκτονικὰ τῶν Προφυλαίων, βαρβάρως ποτὲ ἐντειχισθέντα εἰς τὸν πυργῆρην ἐκεῖνον ὄγκον, ἐξήχθησαν καλῶς, ὡσαύτως δὲ καὶ σπουδαῖαι ἐπιγραφαὶ ἱκαναὶ καὶ γλυπτὰ τινὰ ὄχι ὅλως λόγου ἀνάξια, τὸ δὲ μέγιστον, ἀνεδείχθη ἢ ἑτέρα τῶν πτερύγων τοῦ Μνησικλείου ἀρχιτεκτονήματος κατὰ τὸ ἀρχικόν της σχέδ.ον καὶ ἀποκατέστη ἡ Ἑλληνικὴ φυσιογνωμία τοῦ τηλαυγοῦς προσώπου τῆς ἀκροπόλεως καθαρὰ καὶ ἀμιγῆς παντὸς ὀθνείου, ἐφ' οἷς πᾶσι χάριν ὁμολογοῦμεν εἰς τὸν αἴτιον.

Ἐγένοντο καὶ κατὰ τὴν δεκαοκταμηνίαν ταύτην ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἐταιρίας, τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ. Τὸ δαπανηθὲν ποσὸν εἶναι δρ. 3893:50. Ὅλίγα δὲ σχετικῶς πρὸς ἄλλα ἔτη ἡγοράσθησαν ἀρχαῖα, τὸ μὲν διότι ὀλίγα ἐν γένει ἄξια λόγου ἐχομίσθησαν εἰς ὄψιν τοῦ Συμβουλίου, τὸ

δὲ διότι δὲν συνεφωνήσαμεν μετὰ τῶν πωλητῶν, τιμιουλκούντων ὑπερμέτρως. Τὸ νὰ ἔρχωνται ὀλίγα εἰς ὄψιν τοῦ Συμβουλίου ἀρχαῖα ἔχει αἰτίαν διττήν· πρώτην, ὅτι ἀπλοϊκοὶ τινες κάτοχοι ἀρχαίων φοβοῦνται πάνυ παραλόγως τὴν Ἑταιρίαν ὡς τινὰ ἀρχήν, δυναμένην δῆθεν καὶ κατάσχεσιν νὰ κάμνη τῶν παρ' ἰδιώταις ἀρχαίων ἄνευ ἀποζημιώσεως· δευτέραν δὲ, ὅτι οἱ ἐνταῦθα ἀρχαιοκάπηλοι, οἱ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀρχαίων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παρανόμως διενεργοῦντες, ἔχουσι παρὰ τοῖς πολλοῖς ἤδη πρὸ καιροῦ διαβεβλημένον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας, ὅτι τάχα δὲν προσφέρει δικαίας τιμάς. Οὐδέτερον τούτων ἀληθεύει.

Ἀνοίγει δὲ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας διὰ τε τοὺς ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης δις τῆς ἑβδομάδος, δευτέραν καὶ τετάρτην (*), παρεχομένων καὶ πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων, συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας. Ἀλλ' ὀλίγοι ἐκ τῶν ἡμετέρων φοιτῶσιν εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ οὗτοι χάριν ἀπλῆς περιεργείας, ὅχι δὲ χάριν σπουδῆς, πολὺ δὲ πλειότεροι ξένοι Εὐρωπαῖοι, οἵτινες καὶ ἀντιγράφουσι συχνὰ καὶ σχεδιάζουσι καὶ ἀποτυποῦσι. Δὲν ἠξεύρομεν δὲ, πότε τούτους θὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ ἡμέτεροι λόγιοι καὶ τεχνῖται, οἷον γλύπται, ζωγράφοι, φωτογράφοι. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅμως τοῦτο ἐκ τῆς ἀποτελειώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Ἐθνικοῦ Μουσείου, ἔνθα ποτὲ συγκομισθέντα πάντα τῶν Ἀθηνῶν τὰ ἀρχαῖα, τὰ τε τοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἑταιρίας, καὶ διευθετηθέντα καλῶς θέλουσι κατὰ τὸ πιθανὸν πλειότερους προσελκύει θεατὰς καὶ διεγείρει τὴν νῦν παρ' ἡμῖν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ κοιμωμένην αἴσθησιν τοῦ ἐν τῇ τέχνῃ καλοῦ. Ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο, ἡ ἀποτελειώσις τῆς μνησθείσης οἰκοδομῆς, ἢ, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, τῆς

(*) Τὸν μὲν χειμῶνα ἀπὸ 2—4 ὥρ, μ. μεσημβρ. τὸ δὲ θέρος ἀπὸ 3—5.

μιᾶς αὐτῆς γραμμῆς τῆς τοῦ προσώπου, ἐνῶ τὸν προπαρελθόντα Νοέμβριον τοῦ 1874 ἐφαίνετο πάνυ προσεχῆς, ἐπισπεύδοντας τὸ πρᾶγμα ἀξιεπαίνως καὶ ἐξευρίσκοντας τοὺς πρὸς τοῦτο πόρους τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς παιδείας, καὶ ἐνῶ εἶχε γίνει ἐναρξίς εἰσκομιδῆς ἀρχαίων καὶ διευθετήσεως, ὅτε καὶ τὰ ἐκλεκτότερα τῶν ἐν τῷ Βαρβακείῳ λιθίνων ἐκεῖσε μετεκομίσθησαν, αἴφνης τὸν Ἀπρίλιον τὰ πάντα ἐσταμάτησαν, καὶ ἄδηλον πότε πάλιν θὰ ἐπαναληφθῆ ἡ εὐκταία ἐνέργεια. Χρέος εἶχε ταῦτα τὸ Συμβούλιον νὰ δηλώσῃ εἰς τοὺς συνηγμένους ἐνταῦθα ἐταίρους, ἵνα καὶ αὐτοί, καθ' ὅσον ἰδίᾳ ἕκαστος δύναται, συντελέσωσι μετὰ τοῦ μέλλοντος Συμβουλίου πρὸς τὴν τοῦ τόσον ποθητοῦ καὶ ἀπαιτήτου ἔργου ἐκτέλεσιν, τὴν εὐπρεπῆ καὶ ἀσφαλῆ ἀποκατάστασιν τῶν ἀξίων λόγου ἀρχαίων τῆς τε Ἑταιρίας καὶ τοῦ Κράτους, παρακινούντες παντὶ τρόπῳ καὶ ὡς ὑπουργοὶ καὶ ὡς βουλευταὶ καὶ ὡς δημοσιογράφοι καὶ ὡς πολῖται ἐν γένει φιλόκαλοι τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ ἀναβάλλῃ ἐπὶ πλέον τὴν τελείωσιν τοῦ Μουσείου. Ὡς νῦν ἔχουσι τὰ πράγματα, εἶναι πολὺ τῷ ὄντι λυπηρὸν νὰ βλέπη τις κατακείμενα ἀτάκτως ἐν τῷ νέῳ Μουσεῖῳ τὰ πλεῖστα τῶν μετακομισθέντων ἀρχαίων ἐκ τοῦ Θησείου, ἐκ τῆς Ἀδριανείου στοᾶς, ἐκ τοῦ ὠρολογίου τοῦ Ἀνδρονίκου Κυρρῆστου καὶ ἀλλαχόθεν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐκ τοῦ Βαρβακείου, ὡς εἴπομεν. Ταῦτα ἐν ταῖς πρότερον αὐτῶν θέσεσιν εἶχάν τινα τοῦλάχιστον τάξιν, πολλὰ μάλιστα ἦσαν καὶ ἐν καταλόγοις ἐντύποις περιγεγραμμένα παρ' ἄλλογενῶν καὶ ἠδύναντο εὐχερῶς πῶς νὰ μελετῶνται παρὰ τῶν φιλαρχαίων. Τώρα καὶ αὕτη ἡ εὐκολία ἐξέλιπεν, ἀναμιχθέντων τόσων διαφόρου προελεύσεως ἀρχαίων καὶ συσσωρευθέντων ἐν ἐνὶ τόπῳ ἄνευ νέας κατατάξεως. Ἐσχεδιάσθη μὲν ἡ κατάταξις, ὡς ἀπητεῖτο, καὶ ἤρξατο καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἴδρυσις, ὡς προείπομεν, ἀλλ' ἀπὸ ἐγγεχ μνηῶν οὐδὲν περαιτέρω διευθετήθη, μόνον

δ' ἐκ διαλειμμάτων ἢ ἀτακτος καὶ ἄλλων ἀρχαίων συσσώρευσις ἐκεῖ ἐπήρχετο, ὡς ἐκάστοτε ἠναγκαζόμεθα. Οὕτω ἐσχάτως, ἐπειδὴ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἦτο στενοχωρία διὰ τὰς ἀυξηθείσας τῶν φοιτῶντων μαθητῶν τάξεις, ἠναγκάσθη ἡ Ἑταιρία νὰ κενώσῃ δύο ἐκ τῶν τοῦ Μουσείου δωματίων καὶ τινὰ μὲν τῶν ἀρχαίων τῆς νὰ συμπυκνώσῃ ὅπως δῆποτε ἐν τοῖς ἄλλοις δωματίοις καὶ ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ὑπογείοις, ἄλλα δὲ μετακομίσασα εἰς τὸ νέον Μουσεῖον ν' ἀποθέσῃ ὅπως ἔτυχε. Τούτου τοῦ κακοῦ, κύριοι, «πάντας ἡμᾶς δεῖ τέμνειν φάρμακον», ἵνα μὴ καὶ ὑπὸ τῶν ξένων ψεγώμεθα. Μεθ' ὅλα ταῦτα βλέπομεν εἰς τὸν προῦπολογισμὸν τοῦ κράτους ὅτι ἐσημειώθησαν 12 χιλιάδες δραχμῶν διὰ μετακόμισιν καὶ ἀνίδρυσιν ἀρχαίων ἐν τοῖς Μουσείοις· ἀλλὰ τοῦτο τὸ ποσὸν ἀρκεῖ διὰ τοιαῦτα ἔργα;

Δ ω ρ ε α ῖ ἀ ρ χ α ῖ ω ν εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας Μουσεῖον ἐγένοντό τινες καὶ τὴν δεκαοκταμηνίαν ταύτην, ὡς καὶ τὰ παρελθόντα ἔτη, παρὰ διαφόρων ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ κατοικούντων ὁμογενῶν καὶ ἀλλογενῶν, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὅταν τυπωθῇ· ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἃς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώριζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτεύουσας. Ἐξαιρέτου δὲ μνείας ἀξιούμεν ἐνταῦθα τέσσαρα δῶρα· α'. τὸν διπρόσωπον Διόνυσον ἐν σχήματι Ἑρμοῦ τῆς τετραγώνου ἐργασίας, ὃν ἡ Α.Μ. ὁ βασιλεὺς ἀνασκάψας ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ σταδίῳ τέως μὲν ἐφύλαττεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις, πρὸ δέκα δὲ μηνῶν προσήνεγκε τῇ Ἑταιρίᾳ. Ὁ Ἑρμῆς οὗτος ἦδη καὶ ἰδρῦθη ἀξιοπρεπῶς ἐν τῷ νέῳ Μουσεῖῳ· β'. τὰ διάφορα χρυσᾶ, ἀργυρᾶ καὶ ἄλλης ὕλης ποικίλα ἀρχαῖα, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐθνικὴ τῆς Ἑλλάδος Τράπεζα πρὸ τῶν πωλώνων τοῦ καταστήματός τῆς εἶχεν ἀνασκάψει πρὸ 10 ἐτῶν καὶ πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ Βαρβακείον προσήνεγκεν· γ'. μίαν μαρμαρίνην Ἀθηναῖς προτομὴν κλοσσιαίου μεγέθους,

ἦν ὁ ἐνταῦθα φιλέλληνη Ἑνρ. Τράϊμπερ προσήνεγκεν· δ' ἓνα βωμόν, ἀρχαϊκὰς ἔχοντα γλυφάς, ὃν ἡ ἐνταῦθα συμπολιτικὴς ἡμῶν Εὐανθία Θ. Κανταλλιέρη προσήνεγκεν.

Ἐν τῇ συντάξει τοῦ λεπτομεροῦς καταλόγου τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων ἐφθάσαμεν νῦν μέχρι τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ 7500. Πρὸ δεκαοκτῶ δὲ μηνῶν ἤ μᾶλλον, ὅτε ἐτυποῦτο ἡ τελευταία ἡμῶν λογοδοσία, ὁ ἀριθμὸς ἦτο 6920. (*) Μένουν δ' ἔτι πολλὰ νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον, περὶ ὧν ὁμως ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἑταιρίας αἱ πρόχειροι σημειώσεις.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠῤῥξησε κατὰ 28 τόμους καὶ φυλλάδια τὴν δεκαοκταμηνίαν ταύτην, ὧν τὰ μὲν 17 ἐδωρήθησαν αὐτῇ παρ' ἄλλογενῶν, 6 δὲ παρ' ὁμογενῶν, 5 δὲ ἠγοράσθησαν. Πίναξ αὐτῶν θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ὅταν τυπωθῇ.

Τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, τῆς ἀπὸ ἐτῶν ἐκδιδομένης ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑταιρίας καὶ δαπάνῃ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἐξεδόθη οὐδὲ ἓν φυλλάδιον κατὰ τὸ διά-

(*) Μέχρι τῆς σήμερον, 20 Μαρτίου 1876, ἡμέρας, ὅτε ἐκτυποῦται τὸ παρὸν φύλλον, ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν καταλεγεγμένων ἀρχαίων ἀνέβη εἰς 7761, καὶ σύγκειται ἐκ τῶν ἐξῆς κατὰ ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν· λιθίνων 2412, χαλκῶν 699, σιδηρῶν 37, μολυβδίνων 611, ἀργυρῶν 30, χρυσῶν 92, ὀστεινῶν 63, ὑαλίνων 147, διαφόρων ὑλῶν ἀναμικτων (οἶον γύψου, ξύλου κτλ.) 104, πηλίνων ἀγγείων 1909, πηλίνων μορφῶν 661, πηλίνων λύχνων 396, πηλίνων σκευῶν 200, πηλίνων τύπων ἤτοι μητρῶν 79, θραυσμάτων πηλίνων 202, πυραμιδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν πηλίνων 95, φακοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν πηλίνων 20, λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαθαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν περὶ τὰς 9 χιλιάδας, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris, 1871. Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσιν ἐν τῷ τῆς Ἑταιρίας Μουσεῖῳ, ἃν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταχμένα, χρυσᾶ μὲν 19, τὰ πλεῖστα Ῥωμαϊκὰ καὶ Βυζαντινά, ἀργυρᾶ δὲ καὶ τῶν ἐκ τοῦ κράματος *potin* ἢ *billon* περὶ τὰ 600, χαλκᾶ δὲ ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας.

στημα τῆς δεκαοκταμηνίας ταύτης, (*) διότι ὀλίγιστοι τῶν ἡμετέρων ἢ μᾶλλον οὐδὲ εἰς εἰδικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολεῖται, ὅπως τοῦτο γίνεται ἐν ἄλλοις ἔθνεσι μεγάλοις. Μέγα ἔθνος καὶ ἡμεῖς νὰ γίνωμεν διὰ μιᾶς καὶ νὰ ἔχωμεν οὕτω πολλοὺς τοὺς καὶ εἰς τὰς εἰδικωτάτας τῶν ἐπιστημῶν αὐθορμήτως ἀσχολουμένους, βέβαια δὲν εἶναι δυνατόν, ἅτε παρὰ φύσιν· ἀλλὰ διὰ τινος ἴσως περιτεχνήσεως ἐν τῇ χρήσει τῶν ὄσων δῆποτε τωρινῶν ἡμῶν μέσων πιθανὸν τινὲς τῶν ἐπαισθητοτέρων ἐπιστημονικῶν χρειῶν νὰ θεραπεύωνται. Ὅθεν ἐπειδὴ καὶ ἄλλοτε ἐν ταῖς λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου τὸ δυσάρεστον τῆς ἀραιᾶς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ὠμολογήθη, τινὲς τῶν ἐταίρων ἐν τῇ συνελεύσει, τῇ πρὸ 18 μηνῶν συγκροτηθείσῃ, ἐπρότειναν «νὰ δαπανῶνται ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας χρήματα πρὸς μίσθωσιν τίνος, ὅστις ν' ἀσχολῆται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν σύνταξιν ἄρθρων διὰ τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα, ἵνα ἐκδίδεται αὕτη συχνότερον.» Ἀλλ' ὁ τοιοῦτος μίσθωτὸς καὶ διαθέσιμος πρὸς τοιοῦτο ἔργον εὐρίσκεται ἄρα γε εὐκόλως;

Λέγομεν τώρα καὶ ὅσα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ διάστημα τῆς δεκαοκταμηνίας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου κατὰ τὸ δυνατόν ἐπράχθησαν ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, χορηγούσης πρὸς τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως τῇ Ἐταιρίᾳ συνδρομὴν ἔτησίαν. Δύο δὲ εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της μέχρι πρὸ τεσσάρων μηνῶν εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἡ Ἐταιρία ἀποστόλους, τὸν Ἀθ. Δημητριάδην, πρῶην ὑπότροφον τῆς Κυβερνήσεως, σπουδάσαντα ἐν Εὐρώπῃ ἀρχαιολογίαν καὶ ἐπανελθόντα, καὶ τὸν ἤδη καὶ πρότερον γνωστὸν ὑμῖν Παν. Σταματάκην. Αἱ δυσκολίαι δὲ ἄς ἀπήντων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων

(*) Τὸ ποσὸν δρ. 1636·95, τὸ σημειούμενον ἐν τῷ ἐφετεινῷ ἰσολογισμῷ, ὡς δαπανηθὲν δι' ἐκδοσιν ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, εἶναι διὰ τὸ ΙΖ'. φυλλάδιον, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ πρὸ 18 μηνῶν λογοδοσίᾳ ἀνεφέραμεν ὡς ὄν ὑπὸ τὰ πιεστήρια καὶ τὸ ὁποῖον εὐθὺς μετὰ τὴν τύπωσιν τῆς λογοδοσίας ἐξεδόθη.

των οἱ ἀπόστολοι οὗτοι ἦσαν ἄπειροι, κυριολεκτικῶς εἰπεῖν, αἱ πλεῖσται παρὰ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν ἐμβαλλόμεναι, διότι αἱ κομματικαὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐνέργειαι ἀκμάζουσι δυστυχῶς χάριν ἀτομικῶν ὠφελημάτων, καὶ τὸν μὲν τοῦ νόμου ἐκτελεστὴν ἀσθενῆ ἀποδεικνύουσι, τοὺς δὲ παρανομοῦντας ἰσχυροῦς. Οὔτε δὲ προπηλακισμοὶ οὔτε ἀπειλαὶ καὶ βία παρ' ἀρχῶν ἔλειψαν κατὰ τῶν ἀποστόλων τῆς Ἑταιρίας. (*) Καὶ δρόμους ἔπειτα κατὰ συνέπειαν τηλεγραφημάτων τὸ Συμβούλιον ἐδῶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἔκαμνεν εἰς τὰ ὑπουργεῖα συγχούς, καὶ ἔγγραφα ἐπ' ἐγγράφων συνέττατεν ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ νόμου, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα αὐτὸν μετὰ ἰκετηρίας ἐν σώματι ἠναγκάζετο νὰ παρουσιάζηται ἐπ' ἐλπίδι μικρᾶς ἀνέσεως. Δὲν ἔπαυσε δὲ αὕτη ἡ κατάστασις καὶ ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις ἐκπληροῦσα ὅπωςδῆποτε παλαιὰν τῆς Ἑταιρίας εὐχὴν, ἀμφοτέροισιν τοὺς προδρῆθέντας ἀποστόλους περὶ τὰ μέσα Ἀπριλίου καὶ ἐφόρους ἐμμίσθους τοῦ κράτους διώρισε, τὸν μὲν τῆς Πελοποννήσου, τὸν δὲ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ἐξ οὗ διορισμοῦ προσεδοκᾶτο μεῖζόν τι, ἐνίσχυσις τῆς νομίμου ἐνεργείας των, ἣτις ὅμως δὲν ἦλθεν ἔτι, οὐδὲ θὰ ἔλθῃ ἐν ὅσῳ πολλοὶ τῶν πολιτῶν εἰς ἄθλια συμφέροντα ἀποβλέποντες τῆς εὐεξίας τοῦ ὅλου πολιτικοῦ σώματος ἀμελοῦσιν, ἡ δὲ κεντρικὴ ἐξουσία εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἐκασταχοῦ δυνατῶν ὑπενδίδει, ζωὴν ἑαυτῇ πρόσκαιρον ποριζομένη. Ὅπωςδῆποτε ὅμως οἱ ἔφοροι, καὶ περ μένοντες ἀνυποστήρικτοι συνήθως παρ' ὧν ἔδει, ἐνήργησαν διὰ τοῦ ζήλου των ἐνίοτε σωτήρια ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἀπὸ δὲ τεσσάρων μηνῶν μόνον τὸν Σταματάκην εἶχεν ἡ Ἑταιρία εἰς τὴν διάθεσίν της, διότι εἰς τὸν Δημητριάδην ἰδιαιτέραν, ὡς γνωστὸν, ἡ Κυβέρνησις ἐνεπιστεύθη ὑπηρεσίαν ἀρχᾶς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

(*) Ὅσον ἐν Σπάρτῃ καὶ ἐν Θήβαις, ἐν δυσὶ δηλ. πόλεσιν, ἔνθα τόσα ἀπὸ ἐτῶν ἐνεργεῖ ἡ Ἑταιρία, σεβομένη τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα των.

Ἐνασκαφὴ τάφων ἐγένετο ἐν Ταναγρατῆς Βοιωτίας, διαρκέσασα μῆνας ὅλους καὶ ἐκτελεσθεῖσα καὶ εἰς τινὰς ἀπωτέρω θέσεις, ὡς Κοκκάλι, Μπαλῆ, Σωληνάρι, Λιάτανην, Μπράτσι κ. λ. Μνήματα ἐπιτάφια ὀρθὰ καὶ ἔμπεδα κατὰ χώραν οὐδαμοῦ εὐρέθησαν. Οἱ δὲ τάφοι αὐτοὶ διαφορῶν ὄντες χρόνων καὶ διαφοροῦ κατασκευῆς, ὄχι σπανίως καὶ ἐξ ἐπιτυμβίων λίθων ἄλλων προγενεστέρων συγκεϊμένοι, περιεῖχον πρὸς τοῖς ὄστοις καὶ παικίλα κτερίσματα. Ἐξήχθησαν λοιπὸν πολλὰ ὀπτῆς γῆς εἰδώλια διαφορῶν σχημάτων καὶ διαφοροῦ τέχνης, ὡσαύτως ἀγγεῖα κεράμεια, σπανίως ταῦτα ἔχοντα γραφὰς καὶ ἐπιγραφὰς, ἔπειτα ἐπιτύμβιαι στήλαι ἐνεπίγραφοι τὸ πολὺ, σπανίως γλυπταί, τέλος καὶ ἀλλοῖά τινα ἀρχαῖα, οἷον σκεύη καὶ ἐργαλεῖα ἢ κοσμήματα μετάλλια, ὧν τὰ μὲν ἐκομίσθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας, τὰ μικρά, τὰ δὲ μεγάλα καὶ βαρέα κατετέθησαν εἰς τὴν ἐν Τανάγρα Συλλογὴν, καταγραφέντα ἀκριβῶς καὶ τακτικῶς παραδοθέντα, ὡς καὶ ἄλλοτε. (*)

Αἱ πλεῖσται τῶν ἀνασκαφῶν ἐγένοντο ἐπὶ δημοσίου ἐδάφους, τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ ἰδιωτικοῦ, συναινέσει τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ λάβωσι τὰ ἡμίση ἐκ τῶν εὐρεθησομένων κτερισμάτων, τὰς δ' ἐπιγραφὰς καὶ τ' ἀνάγλυφα νὰ καταθέσωσιν ἐν τῇ ἐκεῖ Συλλογῇ. Ἐπειτα τινῶν μὲν τῶν εὐρεθέντων ἐγένετο κατὰ ταῦτα ἡ διανομή, τινῶν δὲ ἄλλων, καθ' ὅσον ἐνέκρινε τὸ Συμβούλιον, ἠγοράσθη καὶ τὸ ἥμισυ, τὸ ἀνῆκον τοῖς ἰδιοκτῆταις, ἀντὶ εὐλόγου ἀποζημιώσεως. Περὶ τῆς ποιότητος τῶν εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἀποκτηθέντων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γένη ἐνταῦθα λόγος λεπτομερῆς. Ἄρκει μόνον νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἰδώλια ἐξόχου καλλονῆς, ὅποια διαθρυλοῦνται ἀπὸ 2—3 ἐτῶν εὐρεθέντα ὑπὸ ἀρχαιοκαπήλων καὶ πωληθέντα εἰς ξένα Μουσεῖα καὶ τινὰς ἐνταῦθα

(*) Περὶ τῶν ἐν Τανάγρα ἀνασκαφῶν βλέπε λεπτομερείας τινὰς ἐν Ἄθηναίου τόμ. γ'. σελ. 164 κ. ἐξ.

ἰδιώτας, ἡμεῖς δὲν εὕρομεν, ἀλλὰ μόνον τινὰ μετρίως καλὰ καὶ περίεργα, γνησιώτατα δὲ βεβαίως, ἐνῷ ἐκεῖνα τὰ διαθρῦληθέντα πολλαχῶς ἐκιδθῆλεύθησαν, ὅπως τοῦτο ἐξ αὐτοφίας ἤξεύρομεν καὶ βεβαιοῦμεν. Αἱ δὲ πολλαὶ ἐπιγραφαί, αἱ εὐρεθεῖσαι καὶ διασωθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, εἶναι ὁμολογουμένως πολυτιμότερον κτῆμα τῆ ἀρχαιολογικῆ ἐπιστήμῃ, συμβάλλουσαι μεγάλως εἰς γνῶσιν πληρεστέραν τοῦ ἀρχαίου βίου καὶ μάλιστα τῆς ἀνεξαντλήτου ποικιλίας τῶν Ἑλληνικῶν διαλέκτων. Ἐκ τῶν γλυπτῶν λίθων ἐν ἀρχαϊκῆς τέχνης ἐπιτύμβιον ἐπίθημα εἶναι ἀξιόλογον, ἐκ δὲ τῶν ποικίλων ἄλλων ἀρχαίων μνημονευτέα εἶναι ἐργαλεῖά τινα χειρουργικὰ χαλκᾶ καλῆς διατηρήσεως καὶ μία εὐμεγέθης λίθος τῶν τιμίων, ἴσως ἐκ πόρπης, ἔχουσα γλυφὴν Ἀρτέμιδος.

Ἐγένετο καὶ τις μικρὰ σκαφὴ ἐν θέσει Σωρῶ παρὰ τὸ χωρίον Μουσταφάδες οὐ μακρὰν τῆς Τανάγρας, ἐνθα ἐρείπιόν τι ἐφάνη καὶ ἐξ αὐτοῦ διάφοροι γλυπτοὶ λίθοι ἐξήχθησαν. Πιθανῶς δὲ ἤτο ποτε αὐτοῦ ἱερὸν ἀρχαῖον, εἰς ὃ οἱ εὐσεβεῖς πολλὰ ἀναθήματα μικρὰ ἀφιέρουν, ὧν τῶρα τὰ λείψανα εὐρέθησαν. Εἷς τῶν αὐτοῦ εὐρεθέντων ἐνεπιγράφων λίθων ἀναφέρει τὴν Μητέρα θεῶν.

Καὶ ἐν Θήβαις ἐγένοντο ζητήσεις τινές, ὅχι κυρίως ἀνασκαφαί, ἐξ ὧν παρήχθησαν εἰς φῶς ἀγνοούμεναι τέως ἐπιγραφαὶ πλείστου ἀξίαι λόγου καὶ κατετέθησαν ἐν τῇ αὐτόθι Συλλογῇ (*), ἧς τὴν ἐπιμέλειαν ἐμπειπιστευμένος εἶναι ὁ ἐπαρχιακὸς δημοδιδάσκαλος Ἐπαμ. Κορμοάντζος, ἀνὴρ ζηλωτῆς τῶν προγονικῶν μνημείων.

Τοιαῦται συζητήσεις ἐγένοντο καὶ ἐν Θίσβῃ καὶ ἐν Ἰαλαῖς τῆς Λοκρίδος καὶ ἐν Δένδρα, καὶ ἐν Ἀγίσις Ταξιάρχαις τῆς Βοιωτίας παρὰ τὸ χωρίον Χόστεια καὶ ἐν Λεβαδεῖα καὶ ἐν Μεσογείοις

(*) Ἴδε τὰ περὶ αὐτῶν ἐν Ἀθηναίου τόμῳ γ'. σελ. 477 κ. ἐξ.

Ἄττικῆς καὶ ἐν Σπάρτῃ, (ἐνθα καὶ Μουσεῖον ἐκτίσθη τὸν παρελθόντα χειμῶνα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὰ ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τῆς Ἑταιρίας συναχθέντα ἀρχαῖα·) καὶ ἐν Κορώνῃ τῆς Μεσσηνίας, καὶ ἐκ πάντων τούτων τῶν μερῶν ἐπιγραφαὶ σημαντικά, ὡσαύτως δὲ καὶ γλυπτὰ τινα (*) παρήχθησαν ἄξια λόγου, μαρτυροῦντα τὴν μετὰ πεφωτισμένου ζήλου ἐνέργειαν ἀμφοτέρων τῶν ἀποστόλων τῆς Ἑταιρίας. Τινὰ τούτων ἤδη ἐδημοσιεύθησαν ἐνταῦθα. Ἡμεῖς δ' ἐδῶ τῶν ἄλλων μερικοτήτων ἐξ ἀνάγκης πολλῆς ἀφιστάμενοι, λέγομεν μόνον, ὅτι ἐκ τῶν ἐπιγραφῶν ὠρίσθησαν θέσεις δύο ἀρχαίων πόλεων τέως ἀμφισβητούμεναι, ἡ τῆς Ἰήττου καὶ ἡ τῆς Χορσείας.

Ἐν δὲ Νέῃ Κορίνθῳ κατὰ τὸ νοτιοδυτικὸν αὐτῆς μέρος ἐγένετο τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἀνασκαφὴ 107 τάφων, ἐπιστατούντων δύο μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τοῦ Σπυρ. Φιντικλέους καὶ τοῦ Ἰω. Παπαδάκη, οἱ ὅποιοι τότε εἶχον σταλῆ ἐκεῖσε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἄλλην τινὰ δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἠδυνήθησαν δὲ καὶ ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν νὰ ποιήσωσιν. Ἐξήχθησαν ἐκ τῶν τάφων περὶ τὰ 300 ἀγγεῖα κεράμεια, ὧν τὰ πλεῖστα ἀρχαῖκά, οὐκ ὀλίγα δὲ ἔχοντα κοσμήματα καὶ γραφάς. Ἐδαπανήθησαν δρ. 380:75.

Τὸ Συμβούλιον ἐχορήγησε μικρὸν τι ποσὸν (δρ. 150) καὶ εἰς τὸν φοιτητὴν Κλῶνα Στέφανον, τὸν συναγαγόντα (καθ' ἃ ἐβρέθη ἐν τῇ τελευταίᾳ λογοδοσίᾳ) τὰς τῆς νήσου Σύρου ἐπιγραφάς, ἵνα εὐκολυνθῆ ἡ ἔκδοσις των, καὶ οὕτως ἐξεδόθησαν αὐταὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ, ὅπερ ἀσμένως οἱ ἀρχαιολογοῦντες ἀπεδέχθησαν.

Τέλος ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ μνημονευτέον κρίνομεν καὶ τὸδε, ὅτι τὸ περὶ τῆς Ὀλυμπιακῆς συμβάσεως ὑπόμνημα τὸ συνταχθὲν παρὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθὲν παρὰ τῆς

(*) Ἰδίως ἐν λίαν ἀρχαῖκόν ἀνάγλυφον ἐκ Θεσπιῶν. ἴδε Ἀθηναίου τόμ. δ'. σελ. 107.

Γενικής Συνελεύσεως τῶν ἐταίρων τῆς 24 Νοεμβρίου 1874 ἀπεστάλη πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν τῇ 27 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἔντυπον διενεμήθη τὸ αὐτὸ εἰς πολλοὺς βουλευτάς ἰδίᾳ (*) ἀλλὰ πάντες ἠξέυρετε, ὅτι δι' ὄλου δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. Ἡ Ἐταιρία τὸ ἐπ' αὐτῇ ἐξεπλήρωσε τὸ χρέος τῆς τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐπιστήμην.

Τοσαῦτα εἶχε νὰ εἴπη τὸ Συμβούλιον. Ἡ δὲ Συνέλευσις τῶν ἐταίρων ἄς κρίνη.

Μετα ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἐταιρίας κ^{ος} Παν. Ἐμμ. Γιαννόπουλος ἔλεξε τάδε.

Κύριοι·

Τὸ φύλλον λογαριασμοῦ, ὃ φέρετε ἀνὰ χεῖρας, παριστάνει τὴν διαχείρισιν τοῦ ὑμετέρου διοικητικοῦ συμβουλίου καὶ τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τῶν τῆς Ἐταιρίας· ἡ ἐπιγραφή αὐτοῦ «Ἰσολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀπὸ Ἰουνίου 1874 μέχρι 31 Δεκεμ. 1875» ἦτοι διαχειρίσις μηνῶν δέκα ὀκτώ, ἔχει ἱστορίαν τινά, ἣν ἐπιτρέφατέ μοι νὰ ἀφηγηθῶ ἐν συντομίᾳ.

Ἡ ὑμετέρα Ἐταιρία συστηθεῖσα τὸ 1837, διήλθε πρῶτον βίον περίπου δεκαπενταετῆ, ἀριθμοῦσα τότε μεταξὺ τῶν ἐπιτίμων προέδρων, ἀντιπροέδρων καὶ ἐπιτίμων μελῶν αὐτῆς, κεφαλὰς ἐστεμμένας, ὑψηλῆς περιωπῆς ἀνδρας καὶ ἄκρους λογίους, ἀλλὰ καὶ εὐεργέτας τινάς, οικονομικῶς ὑποθάλλοντας τὴν ζωὴν αὐτῆς, ἐπιληφθείσης καὶ ἐκτελεσάσης σπουδαίας ἐργασίας ἐν τῇ Ἀκροπόλει· καὶ μόνον τοῦτο ἐβιάσθη νὰ κοιμηθῇ, οικονομικῶν λόγων ἕνεκα.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην περίοδον ὀρθὸν ἐκρίθη, ἵνα αἱ

(*) Ἐτυπώθη καὶ χάριν τοῦ κοινοῦ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τῆς 3 Δεκεμβρίου 1874, ἀρ. 429.

ἐτήσιαι συνελεύσεις τῶν ἐταίρων γίνονται ἐν τῇ Ἀκροπόλει ἐντὸς καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ὑπερηφάνων ἐρείπιων τοῦ ἐνδοξοτέρου καὶ σεβασμιωτέρου τῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος, τοῦ Παρθενῶνος, καὶ κατὰ μῆνα Μάϊον, ἀντιστοιχοῦντα περίπου πρὸς τὴν ἐποχὴν τῶν ἀρχικῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ καὶ τὴν ἑορτὴν τῶν Παναθηναίων· ἀλλ' αἱ συναθροίσεις ἐκεῖναι πολυάριθμοι κατ' ἀρχὰς καὶ ἐκ θεατῶν μᾶλλον πολλῶν, ὠλιγόστευσαν εἰς τρόπον, ὥστε ἐκρίθη εὐλογον γὰ μετενεχθῶσιν εἰς τὴν πόλιν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ πρὸς εὐκαλον τῶν Ἑταίρων προσέλευσιν.

Ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1868 ἀνεβίωσεν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν, οἰκονομικῶς μὲν ἐβάδιζεν αὐθις τὴν δύσβατον τῶν περικερῶν πόρων ὁδόν, ἀπειλουμένη ἴσως καὶ ὕπνον δεύτερον, ἐὰν δὲν ἐπήρχετο ἡ σπουδαία διὰ μιᾶς προικοδότησις αὐτῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν φιλαρχαίων. Τῆς μεγάλης ταύτης εὐεργεσίας αἱ καρποὶ ἐτέθησαν βάσις ἀσφαλῆς εἰς τὴν ἔκτοτε ἀνάπτυξιν τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, προστεθείσης πρὸ ὀλίγου συνδρομῆς ἐτησίας τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ἑταίρων εἰς τὰς συνελεύσεις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ γινομένης, σὺν τῷ προϊόντι χρόνῳ κατέστη ἀραιότερα· συνέβη δὲ κάποτε ὁ ὅλος ἀριθμὸς τῶν συνελθόντων νὰ μὴν ᾖ διπλάσιος τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ τούτων συμπεριλαμβανομένων.

Αἰτία τῆς καταστάσεως ταύτης ἐθεωρήθη ἡ ἐν τῷ ὀργανισμῷ ὠρισμένη τῶν συνελεύσεων ἐποχὴ, καθ' ἣν οἱ πλείονες τῶν ἐταίρων ἀπέρχονται συνήθως τῶν Ἀθηνῶν. Διὰ τοῦτο καί ἵνα μὴ τὸ ἀρχαιολογικὸν ἔτος τῆς Ἑταιρίας παραστάνη μοναδικὴν ἐξάρισιν ἀπέναντι τοῦ πρὸς πάντας συμφέροντος καὶ ἀποδεκτοῦ πολιτικοῦ ἔτους, ἡ τελευταία συνέλευσις τοῦ ἔτους 1874 ἀπεφάσισεν ἵνα ἡ διαχείρισις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου παραταθῆ κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ ἐπιγραφὴν «ἀπὸ Ἰουνίου 1873 μέχρι τῆς 31 δεκεμβρ. 1875»

προβλεφθησομένης ἐν ταῖς ὑπ' ὄψιν λοιπαῖς τροπολογίαις τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας καὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ πολιτικοῦ ἔτους διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου, ἐπομένως καὶ διὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις τῶν ἐταίρων, καὶ ἰδοὺ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἐκπληροῦν σήμερον τὸ συμβούλιόν Σας· ὁ ἕτερος δὲ σκοπὸς τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην θέλουσι προσέρχεσθαι καὶ αἱ ἐν Ἀθήναις ἐταῖροι εὐκολώτερον εἰς τὰς συνελεύσεις, δυστυχῶς δὲν ἐπετεύχθη, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνταῦθα παρισταμένων, ἀσχέτως πρὸς τὸ ὅτι ἡ συνέλευσις αὕτη, ὡς πρώτη ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ, δὲν ἐσυνειθίσθη ἔτι ὑπὸ τῶν ἐταίρων.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ὁ κ. Ταμίας ἀνέπτυξεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν πάντα τὰ κονδύλια ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἰσολογισμοῦ, καθὼς καὶ τὰ τοῦ εἰδικοῦ τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, αὐξηθείσης εἰς τὸ ῥηθὲν χρονικὸν διάστημα κατὰ δραχ. 57.926: 9.

Ὁ εἰδικὸς λογισμὸς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ λαχείου ἐπιφυλάσσεται εἰς τὸν Ἰσολογισμὸν τῆς νέας διαχειρίσεως, διότι καὶ αἱ πολλαὶ εἰσπράξεις ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἐκκύβευσις καὶ ἡ μετ' αὐτὴν γενικὴ ἐκκαθάρισις γίνονται ἐντὸς τοῦ νέου ἔτους, εἰς ὃ μόνις εἰσήλθομεν.

Μετὰ ταῦτα προέβησαν οἱ ἐταῖροι εἰς ἐκλογὴν τῆς κατὰ τὸν ὄργανισμὸν ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς καὶ ἐξέλεξαν τοὺς Ἐλευθέριον Πηγάδην, Στέφανον Ν. Δραγούμην καὶ Βασίλειον Λάκωνα, καὶ οὕτω διελύθη ἡ Συνέλευσις περὶ μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ 8 Φεβρουαρίου 1876 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἐταίρων εἰκοσιτεσσάρων, πρῶτον ὁ εἰσηγητῆς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν.

Κύριοι συνέταιροι !

Ἐκτελοῦντες τὴν ἐν τῇ τελευταίᾳ ὑμῶν γενικῇ συνελεύσει ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἐντολήν, ἐπελήφθημεν καὶ διεξηγάγομεν τὴν ἐξέλεξιίν τῆς ὀκτωκαιδεκαμήνου οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, διαχειρίσεως περιλαμβανούσης ἐξαιρετικῶς, πλὴν τῶν συνήθων ἐτησίων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, καὶ τὰς ἔνεκα τοῦ ἐσχάτως κληρωθέντος λαχείου γενομένας.

Καὶ πρῶτον μὲν ἐξηλέγξαμεν τὴν διαχείρισιν τῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου τούτου ἐπιτροπῆς ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ ἐγκατεστρωμένην καὶ ἔχουσαν ἐν συνόψει ὡς ἔπεται.

Ἐκ πωλήσεως 47717 γραμματίων, * πρὸς δραχμὰς 3,36 ἐκάστου, παρήχθησαν δρ. 160329,12

Ἐκ τούτων δ' ἐκρατήθησαν
μὲν λόγῳ προμηθείας δραχμαὶ 14133,30

Εἰσῆλθον δὲ εἰς τὸ ταμεῖον

* Σημ. Ἐν τῇ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τυπωθεῖσῃ ἐκθέσει περὶ τῆς α' κληρώσεως σημειοῦνται ὡς διατεθέντες κλήροι 47807· ἀλλὰ πρὸ τῆς κληρώσεως ἀκυρωθέντες μεταξὺ τῶν ἀπωλήτων δὲν ἐτέθησαν εἰς τὴν κληρωτίδα 50 κλήροι (2911-3000). Διὸ ἀφῆρασαμεν αὐτούς.

τῆς ἐπιτροπῆς δραχμαὶ	139227,03
Ἐθροισμα εἰσπράξεων δρ.	153360,33
Ὅφείλονται δ' ἔτι κατὰ τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις σημειώσεις δρ.	6941,20
Τὸ ὅλον δραχμαὶ	160301,53
Προκύπτει δ' οὕτω διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον δρ.	27,59.

Ἐκ δὲ τῶν εἰσπραχθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ λαχείου δραχμῶν 139227,03, α'.) παρεδόθησαν τῷ ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὰ ὑπ' ἀρ. 196,200,201,206,211 (1875) 2—9, 11 καὶ 12 (1876) διπλότυπα αὐτοῦ δραχμαὶ 137, 812,49, ὧν μόναι δραχμαὶ 60425,74 περιελήφθησαν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῶν δεκαοκτῶ παρελθόντων μηνῶν, ἅτε μόναι πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1875 εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. β') ἐδαπανήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς διαφόρους τοῦ λαχείου ἀνάγκας δραχμαὶ 905,37 καὶ γ') μένουσιν ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τῆς ἐπιτροπῆς δραχμαὶ 230 μόνον, ἀναφανομένου οὕτως ἐλλείμματος δραχμῶν, 279,17, κατὰ τὸν ἐπόμενον πίνακα.

Εἰσαχθέντα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας δρ.	137812,49
Δαπανηθέντα	» 905,37
Ἐπόλοιπον ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ	» 230
Τὸ ὅλον	» 138947,86
Εἰσπράχθησαν ἐν ὅλῳ, ὡς ὀπίσθεν	» 139227,03
Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον	» 279,17.

Ἄλλὰ, καὶ διὰ ταύτην τὴν διαφορὰν καὶ διὰ τὴν ἀνωτέρω σημειωθεῖσαν, μικρὰς καὶ ἀσημάντους ἄλλως ἐν μεγάλῃ καὶ ποικίλῃ διαχειρίσει δυσχεροῦς καὶ πολυπλοκωτάτου ἔργου, νομίζομεν ὅτι οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην ἢ κατ' οὐδὲν ἀμελήσασα ἐπιτροπή· μᾶλλον δ' εὐθύνεται ἐπ' αὐτῇ

ὁ λογιστὴς τῆς ἐπιτροπῆς ὁ εἰσπράττων καὶ πρὸς ὄραν φυλάττων τὸ ἀντίτιμον τῶν γραμματίων.

Ὅδη οὐμενοι δὲ ὑπ' ἀκριβοῦς καταλόγου τῶν κατὰ τόπους διατεθέντων ἢ μεινάντων ἀπώλητων γραμματίων, ἐξηλέγξαμεν ὡς οἶόν τε ἀκριβῶς καὶ τὰ εἰς χεῖρας τῆς ἐπιτροπῆς ἐναπολειφθέντα ἀπώλητα γραμμάτια. Καὶ ἔδει μὲν εἶναι ταῦτα 29383 ἐν ὄλω, ἀλλ' ἔνεκα τῆς μὴ μέχρι ταῦδε ἀποστολῆς 8025 γραμματίων ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ὅδησοῦ, Τεργέστη καὶ Γαλαζίῳ ἐπιστατῶν τοῦ λαχείου I. Γεωργαντοπούλου, I. καὶ Γ. Βουτζινᾶ, X. Φραγκοῦδη καὶ A. Τσαμαδοῦ, ὑπάρχουσι παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ μόνα γραμμάτια 21358. Χαίροντες δὲ βεβαιοῦμεν ὅτι καὶ βᾶσιν εὐρομεν ἀνελλιπῆ καὶ τὰς σημειώσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀκριβεστάτας.

Ἄλλ' ὅμως παρετηρήθησαν καὶ τινες ζημίαι ὅλως ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῶν δυνάμεων τῶν διοικητῶν τοῦ λαχείου, ἧται α'.) ἀπώλεια δέκα γραμματίων (51091—51100) ἐν τῷ ἐξωτερικῷ· β'.) ἀπώλεια τοῦ ἀντίτιμου 68 γραμματίων, μὴ εὑρεθέντων μεταξὺ τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος ἀρχιεπισκόπου Ἀργολίδος, παρ' ᾧ ἦσαν πρὸς πώλησιν μετ' ἄλλων 32 κατατεθειμένα, θεωρηθέντων δὲ ὡς ἡγορασμένων καὶ περιληφθέντων ἐν τῇ κληρώσει, ἵνα μὴ βλαφθῶσιν οἱ τυχόν ὑπάρχοντες καλῆς πίστεως κάτοχοι αὐτῶν.

Εἶτα δὲ μεταβάντες παρὰ τῷ ταμίᾳ τῆς Ἐταιρίας κ. Π. Ἐμ. Γιαννοπούλῳ, ἐθεωρήσαμεν τὰ ὑπ' αὐτοῦ κρατούμενα βιβλία καὶ ἐξετάσαντες κατ' ἀκρίβειαν τὰς τε εἰσπράξεις καὶ τὰς δαπάνας, ἀντιπαραβαλόντες αὐτὰς πρὸς τὰ σχετικὰ διπλότυπα καὶ ἐντάλματα, βασανίσαντες τὰς ἀθροίσεις, παρατηρήσαντες καὶ ἀριθμήσαντες τὰς ἐπιδειχθείσας ἡμῖν ἐθνικὰς ὁμολογίας, τὰ ἔντοκα γραμμάτια, τὰς μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς τραπεζῆς, ἰδόντες τὸ περὶ τῶν ἤδη κατατεθειμένων

ἐν τῇ Ἐθνικῇ τραπεζῇ τίτλων πρωτόκολλον, συνηγάγομεν τὰ ἐπόμενα.

Α') Ὁ ὑπὸ τοῦ κυρίου ταμίου ὑποβληθεὶς ἡμῖν ἐν τῇ τελευταίᾳ συνελεύσει ἰσολογισμὸς, ἐν ᾧ βεβαιούται ἡ κατὰ δραχμὰς 57926,89 αὔξησις τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας, ἐλέγχεται ἐκ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις κατακεχωρισμένων σημειώσεων καὶ τῶν διπλοτύπων μέχρι λεπτοῦ ἀκριβῆς.

Β') Παρὰ μὲν τῇ Ἐθνικῇ τραπεζῇ ὑπάρχουσι κατατεθειμένα: 589 ὁμολογίαι τοῦ Ἐθνικοῦ δανείου τῶν 9 $\frac{1}{2}$, 20 ὁμολογίαι τῶν 6 ἑκατομμυρίων, 8 μετοχαὶ τῆς Ἐθν. τραπεζῆς καὶ τέσσαρες τίτλοι ἐντόκων καταθέσεων δρ. 10,031· παρὰ δὲ τῷ ταμίᾳ τῆς Ἐταιρίας α') 5 ὁμολογίαι τοῦ ἔθν. δανείου τῶν 9 $\frac{1}{2}$, ὧν αἱ 4 ἐκ δωρεᾶς τοῦ Βαλλιέρου, β') 166 ὁμολογίαι τοῦ ἔθνικοῦ δανείου τῶν 8 $\frac{1}{2}$ ἀγορασθεῖσαι ἐσχάτως ἐκ χρημάτων τῆς Ἐταιρίας, γ') δύο ἐντοκα γραμμᾶτια φέροντα ἐν ὄλῳ δραχμὰς 15500, δ') 4 ὀνομαστικαὶ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς τραπεζῆς.

Γ') Τὸ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ ἐγγεγραμμένον καὶ ἀκριβῆς ἐλεγχθὲν περίσσευμα δραχμῶν 29354,32 ὑπάρχει εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου, πλὴν δρ. 14094,85, κατατεθειμένων ἀτόκως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Περαίνοντες δέ, Κύριοι συνέταιροι, τὴν ἡμετέραν ἔχθεσιν, καθῆκον ἀπαράβατον θεωροῦμεν νῦν, ὅτε καὶ τὸ κεφάλαιον τῆς Ἐταιρίας ἠϋξήθη σπουδαίως καὶ αἱ ἐπεκταθεῖσαι ἐργασίαι αὐτῆς πολυπλοκώτεραι κατέστησαν, ἵνα συστήσωμεν ὡς ἀναπόφευκτον τὴν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, συναινούσης τῆς συνελεύσεως, πρόσληψιν εἰδικοῦ καὶ ἐπὶ τούτῳ μισθουμένου λογιστοῦ καὶ βοηθοῦ τοῦ ταμίου τῆς Ἐταιρίας, εὐχρηθῶμεν δὲ καὶ μείζονα ἔτι τῶν μέχρι τοῦδε ἀξιεπαίνως τετελεσμένων κατὰ τε τὴν καθαρῶς ἀρχαιολογικὴν καὶ κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν ἔργα πεποιθότες ὅτι μόνῃ ἢ ἐπιχειρήσις μεγάλων ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν, ἐξάγουσα τὴν μέγρι

τουδε αποροῦσαν Ἑταιρίαν ἐκ τῆς σκιᾶς, ἣν παρεντιθέμεναι καὶ ἀποτρέπουσαι τὴν προσοχὴν τῶν πολλῶν ἐκτείνουσιν ἐπὶ αὐτῆς ὡς κολοσσιαῖα οἰκοδομήματα αἱ ὑπὸ ξένων ἐνεργούμεναι καθολικαὶ περιφανῶν ἱστορικῶν τόπων ἀνασκαφαί, αὐξάνει μὲν τὸ ὄνομα καὶ τὴν φήμην τῆς Ἑταιρίας, καθέλκει δὲ πανταχόθεν εἰς τὸ ταμεῖον αὐτῆς αὐθορμήτους οὕτως εἰπεῖν καὶ ἀφθότους τοὺς πόρους, ἐμπεδοῦσα οὕτως μέγα καὶ ἀσφαλὲς μέλλον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Φεβρουαρίου 1876.

Ο ἰ Ἐ λ ε γ κ τ α ἰ

Β. ΔΑΚΩΝ, Ε. ΡΗΓΑΛΗΣ, Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ.

Περὶ τῆς ἐν τῇ ἐκθέσει προτεινομένης προσλήψεως λογιστοῦ ἢ Συνέλευσις ἀπεφάνθη, ὅτι, ἂν τὸ ἐγκρίνη τὸ μέλλον Συμβούλιον, δύναται νὰ διορισθῇ λογιστής. Ἐἶτα ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Συνέλευσιν, ἂν τὴν πέρυσι γενομένην πρότασιν περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβούλων εἰς ἕνδεκα θέλη σήμερον νὰ τὴν συζητήσῃ ἢ νὰ τὴν ἀναβάλλῃ. Ἡ Συνέλευσις ἀπεφάνθη, σήμερον μὲν νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ὠρισμένα ἐν τῷ ὀργανισμῷ, νὰ συγκαλεσθῇ δὲ προσεχῶς ἕκτακτος Συνέλευσις διὰ τε ταύτην τὴν περὶ προσθήκης δύο ἔτι συμβούλων πρότασιν καὶ δι' ἄλλας μεταβολάς, ἅς τινες τῶν ἐταίρων ἔχουν σκοπὸν νὰ προτείνουν, ἰδίως δὲ ὁ μέχρι τοῦδε γραμματεὺς, ὅστις καὶ ἀνήγγειλε ῥητῶς τοῦτο.

Μετὰ ταῦτα διὰ δύο ψηφοφοριῶν ἐξελέχθη τὸ νέον Συμβούλιον. Καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀπὸν ψηφοφορίαν ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς.

Πρόεδρος . ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ . διὰ ψήφων 23
Ἀντιπρόεδρ. ΣΠΥΡ. ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ . » » 12
(τοῦ Στεφάνου Ν. Δραγούμη λαβόντος ψήφους 8 καὶ ἄλλων τριῶν λαβόντων τὰς ἄλλας τέσσαρας).

Ταμίας Π. ΕΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ δια ψήφων 22
Γραμματεὺς ΣΤΕΦ. Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ » » 23
Κατὰ δὲ τὴν 2^α ψηφηφορίαν, ψηφηφορησάντων 25 ἐταίρων, διότι εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ προσέλθει εἰς ἀκόμη ἐταῖρος, ἐξελέχθησαν σύμβουλοι οἱ ἐξῆς·

ΕΥΘ. ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ δια ψήφων 24
ΙΩ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ » » 23
Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ » » 24
ΛΥΣ. ΚΑΦΤΑΝΤΖΟΓΛΟΥΣ » » 20
ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ » » 17

Τούτων γενομένων, ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 1 μ.μ.

ΠΙΝΑΞ Α΄.

ἐμφαίνων τὰ εἰσαχθέντα ἀρχαῖα εἰς τὰ δημοτικὰ μουσεῖα
α') Σπάρτης, β') Μυκόνου, γ') Τανάγρας, δ') Θηβῶν, ε')
Πλαταίων, ς') Χαιρωνείας καὶ ζ') Λεβαδείας, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου
1871 ἕως τέλους Δεκεμβρίου 1875, ἐπιμελεία καὶ δαπάνη
τῆς ἀρχαιολ. Ἐταιρίας καὶ συνδρομῆ τῆς Κυβερνήσεως.

Α. Εἰς τὸ Μουσεῖον Σπάρτης.

- 1) ἀνάγλυφα ἀναθηματικά ἀρχαῖκὰ, λίθινα, σῶα καὶ εἰς τεμάχια 40
- 2) ἀνάγλυφα λίθινα, σῶα καὶ εἰς τεμάχια, ὧν τὰ πλεῖστα ἀναθηματικά 70
- 3) κεφαλαὶ λίθιναὶ σῶαι καὶ ἐφθαρμέναι 40
- 4) ἀγάλματα λίθινα ἄνευ κεφαλῆς μικρὰ καὶ μεγάλα, σῶα καὶ τεθλασμένα 60
- 5) προτομαὶ λίθιναὶ 4
- 6) ἄκραὶ χεῖρες καὶ πόδες λίθινοὶ 17
- 7) λίθοι ἐνεπίγραφοι παντὸς εἶδους, σῶα καὶ εἰς τεμάχια 116

- 8) διάφορα ἄλλα ἀρχαῖα, λίθινα καὶ κεράμεια 94
 9) νομίσματα χάλκινα καὶ ἐν ἀργυροῦν . . 232
 10) πόρπη ὀρειχαλκίνη 1 644

**β'. Εἰς τὸ μουσεῖον Μυκόνου ἐκ τῶν ἀρχαιο-
 τήτων τῆς Δήλου.**

- 1) κεφαλὴ μαρμαρίνη 1
 2) τεμάχια ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ ἄλ-
 λων ἀρχαίων 55
 3) λίθοι ἐνεπίγραφοι, σῶοι καὶ εἰς τεμάχια
 παντὸς εἶδους 64 120

γ'. Εἰς τὸ μουσεῖον Τανάγρας.

- 1) ἄγαλμα ἀκέφαλον, λίθινον 1
 2) ἀνάγλυφον ἐπιτύμβιον, ἀρχαῖκόν, ἐνεπί-
 γραφον, ἐκ πώρου 1
 3) ἀνάγλυφα ἐπιτύμβια σῶα καὶ τεθλασμέ-
 να, λίθινα 21
 4) λάρνακες πήλιναι, σῶαι 28
 5) στῆλαι ἐπιτύμβιοι λίθιναι, ἐνεπίγραφοι . 755
 6) ὑδρῖαι πήλιναι, κάλπαι μετὰ ὀστῶν, ὧν
 μία μολυβδίνη, ἀγγεῖα, λύχνοι κ.λ.π.
 κτερίσματα 110
 7) τεμάχια κεράμων, φέροντα τύπον σφρα-
 γίδος, μονογράμματα καὶ ἄλλακω-
 μήματα 99
 8) κρανία νεκρῶν σῶα 2
 9) λίθοι ἐνεπίγραφοι, ἤτοι ψηφίσματα, ἐπι-
 γράμματα κ.λ.π. 51
 10) διάφορα ἀρχαῖα, λίθινα καὶ κεράμεια 67 1135

εἰς τὸ Μουσείον Θηβῶν.

- 1) προτομῆ λιθίνη 1

2) ανάγλυφα λίθινα αναθηματικά και ἐπι- τύμβια, σῶα καὶ εἰς τεμάχια	40	
3) λίθοι ἐνεπίγραφοι παντὸς εἴδους σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	103	
4) διάφορα ἀρχαῖα λίθινα	17	
5) λάρνακες πήλιναι, σῶαι	2	163

ε'. Εἰς τὸ Μουσεῖον Πλαταιῶν.

1) ανάγλυφα ἐπιτύμβια λίθινα	2	
2) λίθοι ἐνεπίγραφοι	12	

στ'. Εἰς τὸ Μουσεῖον Χαιρωνείας.

1) κεφαλὴ μαρμαρίνη	1	
2) τεμάχια ἀγαλμάτων, ἀναγλύφων καὶ ἄλ- λων ἀρχαίων	22	
3) λίθοι ἐνεπίγραφοι παντὸς εἴδους, σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	37	
4) διάφορα ἀρχαῖα, λίθινα καὶ κεράμεια . .	35	95

ζ'. Εἰς τὸ Μουσεῖον Λεβαθείας

1) ανάγλυφον ἀναθηματικὸν λίθινον . . .	1	
2) λίθοι ἐνεπίγραφοι, σῶοι καὶ εἰς τεμάχια	9	10

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 2181

Σημείωσις. Εἰς τὸ Μουσεῖον Τανάγρας εἰσῆχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Δημητριάδου ἐφορεύοντος ἀρχαῖα 215.

Εἰς δὲ τὸ Μουσεῖον Θηβῶν εἰσῆχθησαν ὑπὸ τοῦ δημοδι-
δασκάλου Ἐπαμεινώνδου Κορομάντζου, ὅστις κατὰ διατα-
γὴν τοῦ ὑπουργείου ἐπιμελῶς ἐφορεύει τοῦ Μουσειῶν, ἀρ-
χαῖα 88.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1876

Π. Στυματιάνης.

ΜΙΝΑΕ Β'.

ἐμφαίνων τὰ καταγραφέντα ἀρχαῖα, τὰ ὅποια ἐν καιρῷ θέ-
λουσι περισυναχθῆ καὶ κατατεθῆ εἰς τὰ οἰκεῖα δημοτικά
Μουσεῖα ἐν τοῖς δήμοις α') Σπάρτης. β') Κορώνης γ') Ἐρει-
πίοις Μεσσήνης, δ') Μαντινείας, ε') Δήλου καὶ Ῥηνείας,
ς') Τανάγρας ζ') Θηβῶν, η') Πλαταιῶν, θ') Θεσπιῶν,
ι') Θίσβης, ια') Χαιρωνείας, ιβ') Λαρύμνης, ιγ') Ἀτα-
λάντης καὶ ιδ') Κρωπείας, ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1871 ἕως
τέλους Δεκεμβρίου 1875, ἐπιμελεία καὶ δαπάνη τῆς ἀρ-
χαιολ. Ἐταιρίας καὶ συνδρομῆ τῆς Κυβερνήσεως.

α')	ἐν τῷ δήμῳ Σπάρτης	κατεγράφησαν ἀρχαῖα, γλυπτὰ καὶ γραπτὰ	158
β')	»	Κορώνης	»
γ')	ἐν τοῖς ἔρειπίοις	Μεσσήνης	»
δ')	ἐν τῷ δήμῳ	Μαντινείας	»
ε')	ἐν τοῖς ἔρειπίοις	Δήλου καὶ Ῥηνείας	»
ς')	ἐν τῷ δήμῳ	Τανάγρας	»
ζ')	»	Θηβῶν	»
η')	»	Πλαταιῶν	»
θ')	»	Θεσπιῶν	»
ι')	»	Θίσβης	»
ια')	»	Χαιρωνείας	»
ιβ')	»	Λαρύμνης	»
ιγ')	»	Ἀταλάντης	»
ιδ')	»	Κρωπείας	»

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 887

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1867.

II. Σταμυτάκης.

ΜΙΝΑΕ Γ'.

ἐμφαίνων τὰ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν μετακομισθέντα ἀρχαῖα ἵνα
ἀποτεθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Μουσεῖον τῆς ἀρχαιολογ.
Ἐταιρίας ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1871 ἕως τέλους Δεκεμ-
βρίου 1875, προσερχόμενα τὰ μὲν ἐξ ἀγορᾶς, τὰ δὲ ἐκ δω-
ρεᾶς πολιτῶν, τὰ δὲ ἐκ περισυναγωγῆς.

α'. ἐκ Σπάρτης.

- 1) δύο χάλκινα εἰδώλια ὧν τὸ ἓν ἀρχαϊκόν. 2

β'. Ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρκαδικῆς πόλεως Ἀσίας.

- 1) ἄγαλμα ἀρχαϊκόν λίθινον ἄνευ κεφαλῆς, ἐνεπίγραφον 1

γ'. Ἐκ Μυκόνου καὶ Δήλου.

- 1) στήλη μεγάλη, γραπτὴ εἰς τὰς δύο πλευράς 1
2) κεφαλὴ μαρμαρίνη, ἀρχαϊκὴ 1
3) βάσις μαρμαρίνη, ἐφ' ἧς δύο πόδες ἀρχαϊκοῦ ἀγάλματος 1
4) ἕξ τεμάχια ἰγδίου λιθίνου ἐνεπιγράφου . . 1
5) ἄκρα χεὶρ μεγάλη λιθίνη : 1
6) λαβαὶ ἀμφορέων πήλιναι ἐνεπιγράφοι . . 800 805

δ'. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τάφων Τανάγρας.

- 1) Πήλινα εἰδῶλα, ἀγγεῖα, δακτυλιόλιθος, νομίσματα καὶ διάφορα ἄλλα κτερίσματα 550

ε'. Ἐκ Θεσπιῶν.

- 1) ἡμισυ ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου, ἀρχαϊκοῦ λιθίνου ἐνεπιγράφου 1
2) προσωπεῖον πήλινον, σῶον 1
3) εἰδώλια πήλινα 2 4

στ'. Ἐκ τῆς παρὰ τῇ Θίσβῃ πόλεως Χορσείας.

- 1) λίθος ἐνεπίγραφος 1
2) ἐνώτιον ἀργυροῦν 1
3) νομίσματα χάλκινα 15
4) ἀγγεῖα ὑάλινα μεγάλα, σῶα 2
5) κρανίον νεκροῦ ἐκ τάφου, σῶον 1 20

ζ'. Ἐκ Χαιρωνείας.

1) ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης μαρμάρινον αἶον 1

η'. Ἐξ Ἀλῶν Λαορύμνης.

1) εἰδώλια πήλινα, σῶα 36

θ'. Ἐξ Ὀρχομενοῦ τῆς Βοιωτίας.

1) Ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης μαρμάρινον ἄνευ
κεφαλῆς 1
2) ἄκραι χεῖρες λίθιναι 2
3) δάκτυλοι χάλκινοι 2 5

ι'. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν Ῥαμπόλεως καὶ Ἀβῶν.

1) ἀγγεῖα πήλινα 60
2) ξίφος σιδηροῦν 4
3) ποτήριον ἀργυροῦν, τεθλασμένον . . . 1 50

ια'. Ἐκ τοῦ δήμου Κρωπείας.

1) λίθοι ἐνεπίγραφοι 7
2) γλυπτὰ 2
3) σταθμὰ μολύβδινα 3
4) κλειδίον ὀρειχάλκινον 1 13

ιβ'. Ἐκ Κυθήρων.

1) λίθοι ἐνεπίγραφοι 2
2) νόμισμα χαλκοῦν τῆς ἀρχαίας πόλεως
Κυθήρων 1 3

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 1492

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Ἰανουαρίου 1876.

II. Σταματάκης.

Ἐν τοῖς δημοτικοῖς μουσείοις ἐξησφαλίθησαν ἀρχαῖα 2181

Κατεγράφησαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις » 887

Μετεκομίσθησαν εἰς τὸ μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας » 1492

Τὸ ὅλον ἀρχαῖα 4560

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἐντὸς δεκαοκταμηνίας καταβαλόντων συνδρομῆν.

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἑτησίᾳ καὶ καθυστεροῦσαν συνδρομῆν κατέβαλον ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους.)

ΕΛ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον	Δρ.	1000
* Ἀγγελόπουλος Ἰωάννης	»	30
Ἀνδρόπουλος Σταῦρος	»	15
Ἀντωνιάδης Γ. Ἐ.	»	15
Ἀρεταῖος Θ.	»	15
Βερενίκης Ἀθ.	»	15
Βιώνης Γ.	»	15
Βουκύδης Θ.	»	15
Βουσάκης Ἀρ.	»	15
Γεράκης Γ. Α.	»	15
Γιαννόπουλος Π. Ε.	»	15
Γοργόλη Παρασκευή (προσφορὰν ἑκτακτον)	»	224
Gossrau Wilh.	»	15
Δαμαλᾶς Νικ.	»	15
Δαμασκηγὸς Ἀντ.	»	15
Δήμητσας Μαργ.	»	15
Δούμας Κωνστ.	»	15
Δραγάτης Ἰάκ. (προσφορὰν ἑκτακτον)	»	30
Δραγούμης Μ.	»	50
Δραγούμη Ἐλ.	»	15
Δραγούμης Στέφ.	»	15
Δρόσης Α.	»	15
Ἐμμανουήλ Ἀδελφοὶ (ἑκτακτον προσφορὰν)	»	150
Εὐστρατιάδης Π.	»	15
Θεοδωρίδης Ἀλ.	»	15

Θεολόγης Παντ.	»	30
Ίασεμίδης Π.	»	15
Ίωαννίδης Γρηγ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Ίωάννου Φίλιππος	»	30
Καλαποθάκης Μ.	»	15
Καλλιγᾶς Π.	»	15
Καλογεράς Νικηφ. (ἀρχιμανδρ.)	»	22,40
Καστόρχης Ε.	»	15
Καφταντζόγλους Α.	»	15
Koehler Ulr.	»	28
Κοκίδης Δημ.	»	15
Κολιάτσος Σωκρ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Κονταγόνης Κ.	»	15
Κοντόσταβλος ᾽Αλ. Α.	»	15
Κορδέλλας Α.	»	15
Κορομάντζος Θ.	»	15
Κορομηλᾶς Δ.	»	15
Κορωναῖος Π.	»	20
Κουμανούδης Στέφ. ᾽Αθ.	»	15
Κυριακὸς Ἰω.	»	15
Κωνσταντίνου Γεώργιος	»	15
Λάμπρος Π.	»	15
Λασκαρίδης Λ.	»	15
Lüders O.	»	28
Μαλικόπουλος Θεμ.	»	15
Μάμουκας Α.	»	15
Μαυρογορδάτος Λουκᾶς (ἕκτακτον προσ- φορὰν)	»	280
Μαυροκορδάτος Νικ. ᾽Αλ.	»	20
Μερκάτης Α.	»	25
Merlin K. L.	»	25
Μεσηνέζης Ἰω.	»	15

Μιστριώτης Γα	»	15
Μυλωνᾶς Κυρ.	»	15
Νάκης Ν.	»	15
Νέγρης Ν.	»	15
Νικόδημος Κ.	»	15
Νικολαΐδης Γα.	»	15
Οικονόμος Σοφ. Κ.	»	15
Όρφανίδης Δημ.	»	15
* Πανδούρης Ί. Κ.	»	60
Πανταζίδης Ίω.	»	15
Παπαδάκης Ίω. Γ.	»	15
Παπαβρήγόπουλος Κ.	»	15
Παπαβρήγόπουλος Η.	»	15
Πάππος Δημ.	»	30
Παυλίδης Παν.	»	15
Περβάνογλους Ίω.	»	15
Πετράκης Π. Α.	»	15
Πετρῆς Ν.	»	25
Πορφυρόπουλος Κ.	»	15
Πρεπεντέρης Χαρ. Γ.	»	15
Ύραλλης Δ. Γ.	»	28
Read J. Meredith (προσφοράν ἑκτακτον)	»	200
Ύρηνιέρης Μ.	»	15
Ύρηγάδης Ύελ.	»	40
Ύρικᾶκης Ύαντ.	»	50
Ύρομπότης Παν.	»	15
Ύρουσόπουλος Α.	»	15
Σαρίπολος Ν.	»	15
Schliemann Η.	»	9,015
Schmid Jul.	»	15
Scott.	»	52,05
Σεμιτέλος Δ.	»	15

Σουρμελῆς Δ.	»	15
Σοῦτσος ἼΑλς Α.	»	50
* Σταματάκης Π.	»	50
Στεφανόπουλος ἸΑντ. Ζ.	»	15
Stuart Wil. (προσφοράν ἕκτακτον)	»	100
Σχινᾶς Β.	»	15
Σωτηρόπουλος Σ.	»	15
Τουφεκτοῆς Σπ.	»	15
Φιλαδελφεὺς Χ. Ν.	»	15
Φίλιος Δημ.	»	28
Φιλιππίδης Γ.	»	15
Φίλωνος Φ.Ι.	»	15
Φιντικλῆς Σπ.	»	15
Φυτάλης Γ.	»	15
Χαρίλαος ἸΕμ.	»	50
Χατζόπουλος Ν.	»	15
Χρηστίδης Δ.	»	15
Wilberg K.	»	15
Ziller E.	»	15

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ἽΟ δῆμος Πειραιέων	»	50
ἸΑντωνιάδης Α. Ι.	»	15
Ζωγράφος ἸΑθ.	»	30
Μουτζόπουλος Δημ.	»	15
Μουτζόπουλος Τρ.	»	15
ἸΡάλλης Α.	»	15
Σέρμπος Σ.	»	15

ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

ἸΑλεξανδρίδης Σταῦρος	»	20
Δημητρίου ἸΕπαμινώνδας	»	20
Κορομάντζος ἸΕπαμ.	»	15

ΕΝ ΑΤΑΛΑΝΤΗ	
Κανακᾶς Πάτρακλος	» 15
ΕΝ ΠΥΡΓΩ ΗΛΕΙΑΣ	
Αύγερινός Πέτρος	» 28
ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ	
*Στρατηγόπουλος Νικήτας	» 30
ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ	
*Ο δῆμος Ἐρμουπολιτῶν	» 400
Βαφιαδάκης Δημ.	» 15
ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ	
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ	
*Βασιάδης Κ. Ἡροκλῆς	» 45
Κέπετζης Σταύρος	» 15
Χρηστάκης Ζωγράφος (προσφοράν ἔκτακτον)	» 2300.
ΕΝ ΒΩΛΩ	
Γυαλᾶς Δημ.	» 15
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῃ	
* Οἰκονόμου Κωνστ. Γ	» 30
ΕΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙᾳ	
ἸΑνθιμος (ἀρχιεπίσκοπος)	» 67,20
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ	
Α. Λόντος	» 25
ΕΝ ΓΑΛΑΖΙΩ	
Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλαος Νεγρεπόντε	200
ΕΝ ΤΡΙΕΣΤΙΩ	
* Ἀντωνόπουλος Δημ.	» 30
* Ἀφεντούλης Γ.	» 300
Περβάνογλους Π.	» 15
ΕΝ ΒΙΕΝΝῃ ΑΥΣΤΡΙΑΣ	
Σίνας Σίμ.	» 100

ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ

Βλαστός Στέφ. Α.	»	28
Καραμάνος Φωκ. Γ.	»	15

ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

Δεστούνης Γαβρ.	»	40
* Κοντογιαννάκης Ίω.	»	1145
* Συμβουλίδης Γ.	»	60

ΕΝ ΚΑΛΚΟΥΤΤΑ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

Ἀγέλαστος Ίω. Ε.	»	29,10
Ἀργέντης Α. Α.	»	58,20
Ἀργέντης Π. Α.	»	58,20
Βαλέττας Ν.Ι.	»	58,20
Βλαστός Θ. Α.	»	87,30
Βλαστός Θ. Π.	»	29,10
Γεωργιάδης Γ.Α.	»	29,30
Καλθοκορέσης Μ.	»	29,10
Λαμπρινούδης Ἀλέξ. Ν.	»	29,10
Λαμπρινούδης Μιλτ.	»	29,10
Λαμπρινούδης Κωνστ.	»	29,10
Μασαούτης Ι.	»	29,10
Μασούν Μ.	»	29,10
Μαυρογιάννης Ζ.Α.	»	29,10
Μαυρογορδάτος Στυλ. Ν.	»	29,10
Μεταξάς Γ.	»	29,10
Μήκας Ἄνδρ.	»	29,10
Μινέττας Ίω.	»	29,10
Νεγρεπόντες Γ.	»	29,10
Νεγρεπόντες Ζ. Α.	»	58,20
Παπασυρόπουλος Δαμασκ. (ἀρχιμανδρ.)	»	29,10
Paul G. L.	»	58,20
Πρώιος Π. Κ.;	»	29,10

Ψάλλης Π. Ι	»	29,10
Ψίζος Γ.Γ.	»	58,20
Ταμπάκης Χαρ.	»	29,10
Φραγκίδης Δ.	»	58,20
Χρύσανθος Ζ.Δ.	»	29,10
Ψύχας Σταμ.	»	58,20

Δωρηταὶ βιβλίων καὶ τὰ βιβλία αὐτὰ.

- 01 Ἡ ἐν Πετροπόλει Commission Impériale archéologique τὰ ἑαυτῆς Comptes rendus. τῶν ἐτῶν 1870—1 μετὰ πινάκων εἰς φύλ.
- 02 Ἡ ἐν Κοπεγχάγῃ Société royale des antiquaires du Nord τὰ ἑαυτῆς Mémoires τῆς nouvelle série 1873—4 ἀπὸ σελ. 1—98.
- 03 Τὸ ἐν Γενεύῃ Institut national τοῦ ἑαυτῆς Bulletin τὸν 20ον τόμον.
- 04 Τὸ ἐν Βασιγκτῶνι τῆς Ἀμερικῆς Σμιθσωνιακὸν Καθίδρυμα τὸ ἑαυτῆς Annual report τοῦ ἔτους 1872 καὶ 1873. Ἐπι δὲ τὰ ἐξῆς τρία βιβλία. The geographical distribution of animals and plants by Ch. Pickering, Boston, 1854 εἰς 4ον, Archeological researches in Kentucky and Indiana, 1875, by F. W. Putnam.—Eight annual report of the trustees of the Peabody museum of american archeology and ethnology. Cambridge, 1875, εἰς 8ον.
- 05 Ἡ ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας ἀκαδημαϊκὴ Ἑταιρία τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τὰ ἑαυτῆς Annales τοῦ παρελθόντος ἔτους.
- 06 Ὁ ἐν Παρισίοις P. Foucart τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συγγράμματος τοῦ Lebas Inscriptions de Grèce (Mégaride et Peloponnèse,) ἐρμηγευτικοῦ κειμένου ἀπὸ σελ. 129—176 καὶ Supplement πινάκων ἀπὸ σελ. 513—527.

Ὁ αὐτόθι G. Perrot ἐν φυλλάδιον sur quelques inscriptions inédites des côtes de la Mer noire.

Ὁ αὐτόθι Aurès, Tableaux indicatifs des mesures de capacités romaines et attiques . (εἰς δύο ἀντίτυπα.)

Ὁ ἐν Βερολίῳ Adler, Die Stoa des Koenigs Attalos II.

Ὁ αὐτόθι F. Piper δύο φυλλάδια Inschriften Constantins des grossen καὶ Das christliche Museum der Universität zu Berlin.

Ὁ ἐν Βόνη R. Kekulé, Die Gruppe des Kuenstlers Menelaos. Leipzig, 1870, εἰς 4ον

Ὁ ἐν Βενετία Ἴω. Βελούδιος La spada del imperatore Constantino.

Ὁ ἐν Ῥαιδεστῷ φιλεκπαίδ. Σύλλογος Ἐκθεσιν ἐπέτειον καὶ ἀντίγραφα δύο ἐπιγραφῶν.

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Γ. Ἀθηνογένης 45 φωτογραφήματα ἀρχαίων τοῦ Μουσείου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκη ἰατρός Π. Πόταγος φωτογραφήματα μνημείων ἐπιτυμβίων Θεσσαλονίκης.

Ὁ ἐν Ἀμισῷ A. Caravel ἀντίτυπον σφραγίδος ἐχοῦσης σύμβολά τινα Ἀσσυριακά.

Ὁ ἐν Ζακύνθῳ Π. Χιώτης τὸν α'. τόμον τῆς παρ' αὐτοῦ Ἱστορίας τοῦ Ἰονίου κράτους.

Ὁ ἐνταῦθα Ἀλέξ. Γ. Κυριακός Transactions of the royal Society of literature, II ser. vol. III part I. ἐνθα ἡ τοῦ Stoddart πραγματεία περὶ λαβῶν ἀμφορέων ἐνεπιγραφῶν τῆς Κνίδου, Ῥόδου κτλ.

Ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας Ueber ein altattisches Grabdenkmal aus Griechenland, von A. Kirchhoff, mit einem Nachtrage von E. Curtius, Berlin, 1874, εἰς 4ον

Οἱ συντάχται τοῦ ἐν Ἀθήναις περιοδικοῦ Ἀθηναίου, τὸν τρίτον τόμον τοῦ περιοδικοῦ τούτου.

- Βιβλία ἀγορασθέντα χρήμασι τῆς Ἑταιρίας.**
Ἀρχαιολογική Ἐφημερίς Βερολίνου, τοῦ ἔτους 1875.
Mortillet, le signe de la croix avant le Christianisme.
Paris, 1866.
Michaëlis, der Parthenon. Leipzig, 1870.
Bötticher, der Zophoros am Parthenon. Berlin, 1875.
Gurlitt, das Alter der Bildwerke und die Bauzeit
des sogenannten Theseion in Athen. Wien, 1875.

Δωρηταὶ ἀρχαίων.

EN ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, Ἡ Ἑταιρία
τοῦ ἀεριοφωτος, Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα, Ἀρι-
στείδης Παπούδωφ, Ἰω. Θεοφιλάτος, Ἐνρ. Τράϊμπερ, Εὐαν-
θία Θ. Καντσιλιέρη, Ἄθαν. Γαβριηλάκης, Δ. Πάππος, Ἀλέξ.
Γ. Κυριακός, Ἀδελφοὶ Κούζη, Ἰω. Οἰκονομίδης, Παναγ. Γ.
Γεννάδιος, Ἰάκ. Δραγάτσης, Θ. Κουτσούλης, Νικηφ. Καλο-
γεράς, Νικόλ. Μπενέτος, Ἀλέξ. Ξακουστῆς, Εὐαέρ. Λάν-
δερερ, Ἐνρ. Τσίλλερ, Θεόδ. Ἀρεταῖος, Νικ. Σπαθῆς, Μιχ.
Καλαποθάκης, Παναγ. Ἀντωνιάδης, Ἰω. Κουτσογιάννης.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Γεώργ. Παπαχρήστου, Ἄθαν. Βανάκος, Γεώργ. Φωτει-
νός, Ἰω. Καβελλάρης, Νικ. Καλαντζῆς, Α. Χελιδώνης, Γ.
Μαρκόπουλος, Κωνστ. Α. Μωραΐτης, Κυριακοῦλα Γ. Νε-
ρούτσου, Ἰωάν. Κανελλόπουλος, Ἐμμαν. Μόρμωρης.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.

Δημ. Γυαλάς, Ἀρχιερεὺς Ἀνθιμος Ἀλεξούδης, Ἰωνᾶς
Κριωνᾶς, Θωμᾶς Καλλιβουλος, Γεώργ. Συμβουλίδης.

Καὶ ἄλλοι δέ τινες ἐκ τῶν κατὰ τὰ πρότερα ἔτη ἀναγρα-
φέντων ὡς δωρητῶν προσήνεγκαν καὶ ἐφέτος ἀρχαῖα.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΤΗΣ Α΄ ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

Ἐπωλήθησαν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος γραμμάτια	34,724
» εἰς τὸ ἐξωτερικὸν »	13,083
Τὸ ὅλον »	<u>47,807</u>
Ἄτινα πρὸς δραχμὰς παλαιὰς 3:36, φέρουσι δραχ. 160,634:52	
Ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης ἀφαιροῦνται	
1). Τὸ $\frac{1}{3}$ ὅπερ κατὰ τὸ ἄρθρον 4. τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρ. 1874 Β. Διατάγματος ἀνήκει εἰς τοὺς κερδίσαντας 200 λαχνοῦς, ὧν κατάλογος ἐδημοσιεύθη ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκκύβευσιν δρ.	53,543:84
2). Ἐξόδα ἐγκαταστάσεως τοῦ εἰδικοῦ γραφείου, κατασκευῆς τῶν γραμματίων, διαχειρίσεως τοῦ λαχείου καὶ μισθοῦ προσωπικοῦ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, ὅτε ἔληξεν ἡ πρώτη περίοδος δρ.	9,312:80
3). Κρατηθεῖσα προμήθεια ὑπὸ τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς Ἑταιρίας ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθεισῶν εἰσπράξεων . . . δρ.	14,203:86
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν	<u>77,060:50</u>
Ὡστε ὑπολείπεται καθαρὰ ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας ὠφέλεια δραχ.	<u>83,571:02</u>

Ἐν Ἀθήναις τὴν 20 μαρτίου 1876.

Ἡ εἰδικὴ τοῦ λαχείου ἐπιτροπὴ,

Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας **Ἡλ. Παπαηλιόπουλος**

Ὁ πρόεδρος τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας **Φίλιππος Ἰωάννου**

Μέλη τοῦ συμβουλίου τῆς αὐτῆς ἑταιρίας

Σ. Σωτηρόπουλος

Π. Ἐμμαν. Γιαννόπουλος

Εὐθύμιος Καστόρχης.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Σελ.	23	στίχ.	4	ἀντί	ἤτ	ἀνάγνωθι	τῆ
»	31	»	2	»	ἐκτελεθεῖσα	»	ἐκταθεῖσα
»	32	»	25	»	Κορομάντζος	»	Κορομάντζος
»	»	»	27	»	συζητήσεις	»	ζητήσεις
»	34	»	20	»	δεκαπενταετῆ	»	δεκαετῆ
»	35	»	11	»	1868	»	1858
»	»	»	32	»	1873	»	1874
»	46	»	4	»	Ἀσίας	»	Ἀσέας
»	48	»	5	»	EA	»	EN
»	54	»	19	»	ant	»	and
